ANUL X No. 2949 | O singură ediţie | LUNI 22 SEPTEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei lunî
şi se plătesc înainte:
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50 lei
Şase lunî 15 „ „ „ 25 „
Treî lunî 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banî
In străinătate 15 banî

Adevĕrul

Să te fereşti Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurî
Se primesc direct la Administraţia ziarului
Linia pagina VI-a . . . . leî 0,50 banî
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniî se fac reducţiî din tarif
Numărul 10 banî
Un număr vechiŭ 20 banî

Redacţia
PASAGIUL BĂNCEÎ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administraţia
PASAGIUL BĂNCEÎ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Manifestaţia de azĭ

Cititoriî sînt rugaţî să reclame vînzătorilor de ziare SPECIMENUL MODEI ILUSTRATE pe care îl dăm ca SUPLIMENT GRATUIT pe lîngă numărul de azî al ADEVERULUI.

Zăpăcelile d-luĭ Sturdza

S'aŭ văzut mulţî şi marî bărbaţî de stat făcînd salturî în politica generală, s'aŭ văzut şefî de partide şi conducătorî de guverne devîind de la liniile principale ale programuluî lor, dar nicăerî oamenî politicî serioşî nu şî-aŭ schimbat vederile politice şi nu şî-aŭ renegat convingerile afişate după cum eraŭ saŭ nu eraŭ la putere.

Cazul partiduluî liberal şi al d-luî Sturdza este un caz în adevăr patologic.

Imediat după căderea liberalilor în 1888, partidul liberal a publicat un manifest protivnic Rusieî, prin care declara că toate relele căzute asupra ţăreî, în special răscoalele ţărăneştî, sînt manoperî moscovite.

După aceea, şi multă vreme în şir, partidul liberal a făcut o crîncenă campanie anti-rusă. *Democraţia* devenise legendară cu declamaţiile eî patriotice, cu frazele eî bombastice, cu «baionetele Vosgilor de la Nord», cu «rusescul Melhisedec», cu «Hitrovo cel cu barba lungă» şi tot aşa maî încolo. Prin urmare politica liberală era francamente anti-rusească, Iar partidul liberal se declara susţinătorul tripleî alianţe.

Maî tîrziŭ această campanie lipsită de convingere a lîncezit. D. Sturdza, văzînd că Nemţiî tot nu'l aduc la putere, s'a hotărît să facă războiŭ Nemţilor, să facă ochî dulcî Ruşilor, cu un cuvînt saltimbancul s'a adresat alteî seriî de spectatorî.

In toate întrunirile partiduluî liberal, în întrunirile speciale carî priveaŭ mişcarea naţională, ca şi în cele-l'alte cu caracter electoral, d. Sturdza, şi nicî vre-un alt orator liberal, n'aŭ maî pomenit de pericolul iconarilor şi jugănarilor. Ceva maî mult, într'o întrunire celebră ţinută la sala Orfeŭ, d. Sturdza a spus textual: «*Şi de ce sîntem noî* «*contra Rusieî? Fiind că aşa* «*merge vorba că Rusia voeşte* «*să'şî facă drum pînă la Con*«*stantinopol*. **Cu toate acestea, «noî avem peste Carpaţî duş«manî cu mult maî periculoşî.**»

Saltul-mortal a fost executat în aplauzele galerieî inconştiente saŭ interesate, Iar d. Sturdza, printr'o neruşinată manevră de cîrmă, trecu de odată în apele ruseştî.

Nu mult după aceea partidul liberal vine la putere cu d. Sturdza în frunte. Fără altă tranziţie, cu aceiaş dezinvoltură cu care din anti-rus pasionat devenise anti-maghiar furibund, şeful liberalilor face umilitoarele scuze de la Iaşî, îşî reneagă întreaga campanie naţionalistă din ajun, merge la Viena şi la Pesta, loveşte Liga culturală, în sfîrşit face tot ce poate pentru a ucide mişcarea naţională.

Contradicţiile şi reaua-credinţă a politicianuluî acestuia, lipsa de probitate politică şi lipsa de lealitate a partiduluî liberal nu maî aŭ margine.

Acuma, regele Carol mergînd la Pesta pentru a complecta programul guvernamental al d-luî Sturdza, domnul acesta adoptă o purtare dintre cele maî echivoce. Presa liberală păstrează ostentativ o tăcere de mormînt, vizita nu e susţinută, d. Sturdza nu merge în capitala Ungarieî, partidul liberal are aerul că voeşte să lase regeluî toată răspunderea pasuluî ce a făcut, arătînd ţăreî că dacă cine-va insultă sentimentul patriotic al ţăreî aceia nu sînt ceî de la guvern.

Dacă, în adevăr, d. Sturdza şi guvernul nu aprobă politica personală a regeluî, o datorie de onoare îl obligă să se retragă de la cîrmă. Insă d. Sturdza, credincios linieî de purtare ce şî-a tras, aceea adică de a sacrifica toate interesele cele marî ale statuluî şi ale neamuluî pentru gloria efemeră a portofoliuluî, stă pe scaunul ministerial, reneagă pe Romîniî din Ardeal, îşî calcă făgăduelile şi, tot odată, trădează chiar pe regele, protectorul săŭ.

Const. C. Bacalbaşa.

Manifestaţia de azĭ

Manifestaţia de azî reaminteşte zilele de restrişte ale fraţilor de peste munţi, zilele în carî ura Maghiarilor s'a dezlănţuit cu o turbată furie asupra lor.

Aŭ făcut sacrificiî şi aŭ luptat cu bărbăţie Romîniî. Aŭ înfundat temniţele, şi-aŭ vărsat sîngele, şi-aŭ dat viaţa.

Şi care e rezultatul tuturor acestor sacrificiî?

Foile maghiare, profitînd de atitudinea neînţeleasă a regeluî Carol şi a guvernuluî Sturdza, trîmbiţează că chestia naţională a murit.

Vă reîmprospătăm în minte scenele oribile, vă punem sub ochî temniţele în carî aŭ fost judecaţî şi închişi martiriî, vă amintim pe luptătoriî eroî carî s'aŭ sacrificat în această luptă.

Se poate oare ca o chestie pentru care s'aŭ făcut atîtea sacrificiî şi care a născut atîţia eroî, să moară?

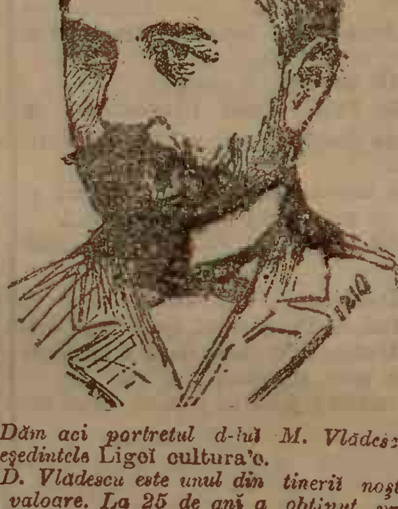
Nu! de sigur că nu!

La manifestaţia Ligeî *adăogăm manifestaţia* Adevĕruluî. *Consacrăm numărul de azî martirilor şi luptătorilor carî aŭ făcut şi fac să trăiască chestia naţională.*

Istoria trecutuluî aceşteî lupte nu poate de cît să ne îmbărbăteze în luptă....

Adevĕrul.

M. Vlădescu

Dăm aci portretul d-luî M. Vlădescu, preşedintele Ligeî culturale.

D. Vlădescu este unul din tineriî noştri de valoare. La 25 de anî a obţinut prin concurs catedra de ştiinţele naturale de la facultatea de ştiinţe din Iaşî şi acum doî anî, în urma morţeî regretatuluî profesor Brînză, a fost trecut la catedra din Bucureştî şi a fost numit şi director al institutuluî şi grădineî botanice de la Cotrocenî.

Simpatic, cult, inteligent şi de extraordinară energie, Mihail Vlădescu s'a distins nu numaî ca om de ştiinţă, dar şi ca om politic. Unul dintre ceî maî distinşî membri aî grupăreî radicale, azî membru al partiduluî conservator,—în care s'aŭ înscris toţî radicaliî,—Mihail Vlădescu a luptat mult în chestia naţională şi de aceea a şi fost ales vice-preşedinte al comitetuluî central al Ligeî şi apoî preşedinte.

Orator distins, patriot luminat, de sigur că în curînd va ocupa unul din locurile de onoare între oameniî politicî.

A fost inspector şcolar în timpul cînd d. Tache Ionescu era ministru al instrucţieî şi a făcut mult zgomot atitudinea sa faţă de proiectul de reformă a legeî învăţămîntuluî secundar, elaborat de d. Tache Ionescu.

Pic.

Gr. T. Brătianu

Acum, cînd mişcarea naţională ia un noŭ avînt, nu putem să nu ne aducem aminte de acela care la înfiinţarea Ligeî *a fost sufletul eî.*

Grigore T. Brătianu, fiŭ al frateluî maî mare al luî Dumitru şi Ion Brătianu, s'a născut la 1859. Şî-a făcut studiile în liceul din Viena, la universităţile din Berlin şi Paris. Intors în ţară doctor în drept, a intrat în magistratură la 1875. După cîte-va lunî a demisionat pentru ca să reintre din noŭ la 1877, şi înaintat membru la Curtea de Apel, a ocupat acest post pînă la 1886 cînd s'a ales deputat. De la 1888 s'a retras din viaţa politică şi n'a reapărut în luptă de cît la înfiinţarea Ligeî.

A făcut parte din primul comitet—1891—al căruia casier era. La 1892 a fost ales preşedinte şi a condus Liga *în această calitate pînă în seara de 26 Februarie 1893 cînd a încetat subit din viaţă din cauza uneî boli de inimă.*

Grigore Brătianu a fost un patriot înfocat. Suferinţele fraţilor din ţările subjugate aŭ avut în el pe cel maî hotărît apărător şi activitatea pe care a dezvoltat-o la Ligă, *i-a atras admiraţia şi iubirea tuturor Romînilor.*

Grigore T. Brătianu trebuie să serve de model tinerimeî romîne.

P.

Există dreptate?

Am zis de atîtea orî că guvernanţiî caută, prin toate măsurile ce iaŭ să distrugă orî şi ce încredere în legî şi autorităţî.

Intre altele multe, avem două cazurî recente despre carî s'a făcut zgomote destul de marî. E vorba de afacerea Godeanu-Nicoreanu şi de aceea a luî Tudor David.

In afacerea Godeanu, sîntem ameninţaţî de o muşama medico-legală. Ministrul de războiŭ voind să spele pe celebrul *specific*, se va adăposti în dosul uneî cercetărî chimice şi va declara că Nicoreanu n'a dat nicî odată specific bolnavilor. Rezultatul va fi că am fost nişte simpli calomniatorî cînd am denunţat autorităţilor şi publiculuî pe acest medic, care da unuî bolnav, fie de ftizie, fie de febră tifoidă, infama sa *băutură*, cînd am arătat că aceasta este un sistem la el, şi cînd am publicat atîtea şi atîtea denunţurî în potriva acestuî asasin public.

Tot aşa şi cu afacerea Tudor David. Pînă acum încă nu ştim ce s'a făcut cu această anchetă. Guvernul nu are nicî măcar curajul să publice un comunicat în *Monitorul oficial*, cu toate că este un lucru constatat că acest tînăr a fost trimis la Turnu-Măgurele sub un nume fals, cu toate că a fost bătut în arestul militar, cu toate că a fost făcut neom de aghiotantul aceşteî puşcăriî făcute celebră de căpitanul Orăşanu.

Toată această procedare, care este un sistem, e de natură a face ca lumea să se convingă din ce în ce, că în ţara romînească *nu maî există dreptate*. Orî-cine însă poate înţelege cît este de primejdioasă această convingere în spiritul public.

Sfinx.

In tabăra aurelianistă

In tabăra aurelianistă lucrurile s'aŭ încurcat cu totul. Curentul împăcăciuneî, al concentrăreî, a triumfat.

D. Aurelian nu maî vrea se atace pe d. Dim. A. Sturdza. D-sa se teme să ia răspunderea uneî sciziunî în sînul partiduluî. Tot cîntecul cel vechiŭ.

Şi eraŭ uniî carî credeaŭ că d. Aurelian este omul capabil să înfiinţeze o grupare democratică!

Şi d. Aurelian este urmat de ceî maî mulţî, aproape de toţî.

Cauza capitulăreî

Cauza capitulăreî este teama că d. Sturdza a compromis atît partidul, în cît o luptă energică şi hotărîtă în contra guvernuluî actual ar înlesni regeluî realizarea dorinţeî, pe care pare că o are, de a se scăpa de partidul liberal.

Cu alte cuvinte este teamă că, vroind să răstoarne pe d. Dim. A. Sturdza, să nu se răstoarne cu totul.

Şi pentru ca să facî aşa ceva, trebuie neapărat să fiî om hotărît şi capabil să ieî, în faţa partiduluî, răspunderea uneî asemenea situaţiî.

Dar pînă la partid nicî chiar membriî din comitetul conducător nu vor să reînceapă opoziţia de-a capu.

Supărarea d-luî Costinescu

Numaî d. Emil Costinescu este supărat de învîrtitura aceasta. D-sa voeşte să continue lupta maî departe.

D. Costinescu e foarte nemulţumit de atitudinea pe care o are ziarul de cîte-va zile şi în curînd va convoca pe întemeectoriî ziaruluî pentru a avea cu eî o explicaţie categorică.

Se pretinde chiar că d. Costinescu ar fi decis să ia „Drapelul" asupra d-sale pentru ca să poată duce maî departe lupta în contra guvernuluî.

Dar d. Costinescu, după cît se pare, este absolut singur de această părere.

Sturdziştiî

Sturdziştiî de cînd aŭ înţeles temerile d-luî Aurelian şi hotărîrea aurelianiştilor de a capitula, de cînd aŭ văzut că „Drapelul" a încetat orî ce atac în contra guvernuluî, privesc alt fel situaţia.

Sturdziştiî vorbesc acum de sus şi pomenesc despre dizolvarea Camerelor.

Dar aceste fanfaronade nu sperie pe nimenî şi nicî nu întăresc guvernul.

Totul depinde de vodă.

Rep.

Reforme în Ungaria

Un oficios austriac, ziarul Reichswehr, *a exclamat o vorbă mare, comentînd toasturile de la Pesta. Organul vienez a zis:* vre-o cincî-zecî de deputaţî romînî şi cîte-va locurî în administraţiunea ţăreî ar fi de-ajuns spre a uşura politica internă a Ungarieî.

Ne aşteptăm acum, la un acces acut de patriotizm în presa oficioasă din Romînia. In cercurile politicianilor noştri, vorba oficiosuluî austriac va fi de sigur privită ca un rezultat al uneî „maî înalte intervenţiunî". Toată lupta naţională din Ungaria şi toată mişcarea din Romînia nu înseamnă nimic pentru oameniî noştri politicî, faţă de un toast regesc. Politicianiî n'aŭ nicî odată noţiunea demnităţeî politice şi maî puţin încă noţiunea putereî populare: e în firea lor să fie lachei, să atribuie stăpînuluî rodul robilor.

Şi acum, cînd am indicat explicarea ce va trebui să se dea unuî eventual acces de patriotizm la presa partidelor noastre istorice, faţă cu nota oficiosuluî Reichswehr, *— să spunem două cuvinte asupra însăşî aceşteî note.*

Nu trebuie exagerată importanţa aceşteî note. Oficioasele de la Viena aŭ recunoscut, nu odată, că politica internă a Ungarieî creează serioase dificultăţî şi dualizmuluî austro-ungar şi politiceî externe a imperiuluî. Nimic maî natural dar ca la Viena să se creadă în adevăr că cincî-zecî de locurî date Romînilor în parlamentul de la Pesta şi cîte-va în administraţie, ar uşura politica internă a Ungarieî de o mare greutate.

Cu mult, foarte mult înainte ca oficiosul austriac să fi avut prilej de a face acest comentar la toasturile de la Pesta, noî am susţinut cu energie intrarea în acţiune politică militantă *a Romînilor din Ungaria şi stăruirea lor, alăturî de democraţia şi socializmul ungar, pentru obţinerea sufragiuluî universal pentru parlament şi comună, singurul mijloc de a face posibil un traiŭ normal naţionalităţilor din Ungaria. In tot-d'a-una am condamnat sistemul abţinereî, chiar în condiţiile regimuluî electoral de azî.*

Ceea ce dar democraţia şi socializmul aŭ susţinut din timp, începe să lumineze şi mintea sferelor conducătoare: în Ungaria trebuiesc: reforme.

Silex.

Fuga d-ruluĭ Felix

Febra tifoidă, rugeola, anghina difterică, tusa convulsivă se preumblă pe teritoriul Romînieî ca la dumnealor acasă, Iar d. d-r Felix pleacă în concediŭ, la Viena.

E perfect exact că la Viena eştî maî departe de toate calamităţile de maî sus de cît în Bucureştî: aşa în cît de astă dată, maî mult de cît orî-cînd, fuga e... sănătoasă.

Avem însă naivitatea de a crede că consiliul sanitar al uneî ţărî şi maî cu seamă şeful acestuî serviciŭ trebuie să fie la postul săŭ, în momente serioase.

Epidemiile de carî e bîntuită ţara în momentele de faţă, reclamă măsurî drastice de higienă şi corpul sanitar, cu şeful săŭ în frunte, are datoria să dezvolte sumum de activitate.

La Iaşî, la Vlaşca, în Teleorman, în Dobrogea întreagă—de pretutindenî sosesc buletine zilnice, constatînd ravagiile epidemiilor—dar frigurile politice fac să nu se dea atenţie frigurilor tifoide, vizita de la Pesta—ne face să nu vedem... ciuma din ţară.

E prilejul decî să amintim d-ruluî Felix că voinicia medicilor şi maî ales a unor şefî sanitarî, se arată pe vremea epidemiilor—aşa că fuga d-luî d-r. Felix e foarte puţin voinicoasă.

S. Y. R.

Ce e cu Trandafir?

Ar fi important lucru să ştim dacă avem un reprezentant al Romînieî la Constantinopol şi anume cine este acela: d. Trandafir Djuvara, orî d. Mişu? In urma mezaventureî primuluî cu o cadînă, în care a avut rival pe fiul mareluî vizir, pudicul d. Sturdza a crezut că e bine să facă o operă de morală şi a dat un concediŭ d-luî Trandafir, în care timp acesta a fost şi este înlocuit cu d. Mişu.

De atuncî noî am pus întrebarea, dacă această plecare în concediŭ nu este o mazilire deghizată şi azî o repetăm pentru ca să ştim dacă avem la Constantinopol pe cine-va care să ne reprezinte.

Ce este dar cu Trandafir?

I. C. Grădişteanu

D. Ionel C. Grădişteanu este unul dintre ceî maî înfocaţî naţionalişti. Multă vreme a fost independent în politică, dar de cîte-va lunî s'a înscris în partidul conservator.

De vre-o zece anî e ales continuŭ deputat de către colegiul I-iŭ din R.-Sărat şi s'a distins în parlament prin discursurile ţinute în chestia naţională şi prin lupta pe care a dus-o în contra proiectelor d-luî P. P. Carp.

Unul dintre fondatoriî Ligeî, *a fost acum un an preşedinte al aceşteî instituţiî naţionale. In urma împăcăreî făcute cu liberaliî, a rămas numaî membru în comitetul central al* Ligeî.

T.

CARNETUL SAPTAMINEI

Din ţară

Nu ştiŭ în care ziar din Capitală — în Dreptatea, *dacă nu mă înşel — am cetit, că d-l Hans Kraus ar fi devenit redactor al* Constituţionaluluî.

In adevăr, e un lucru de mirare ca o gazetă fără cetitorî să'şî permită luxul unor redactorî întreţinuţî cu atîta cheltuială din fondul reptilelor.

Pentru o gazetă cu maximum treî cititorî, găsim că patru redactorî sînt o risipă.

Erî a apărut ediţia de seară a Universuluî, *sub pseudonimul de* „Curierul Sereî", *ziar cu muzică, cu fleicî naţionale şi cu... cîte-şi maî cîte.*

Primul număr a fost împărţit gratis numerosuluî public adunat în faţa redacţiuneî şi a băcănieî numituluî ziar, onoare d-luî Cazavilan, care a găsit în sfîrşit, mjilocul cel maî nemerit de a urca tiragiul Universuluî *postmeridian.*

O loterie unică în felul eî a fost loteria funcţionarilor publicî, căcî la această loterie s'a descoperit, în sfîrşit, cîştigătorul lotuluî celuî mare.

Aşa ceva încă nu se văzuse pînă acuma în ţara romînească. De aceea subscrisul propune ca fericitul cîştigător să fie expus ca o minune, ca ceva maî miraculos de cît însuşi Pavlovsky.

D-l Trandafir Djuvara, care poartă un nume atît de poetic, a fost din noŭ victima slăbiciunilor sale pentru sexul frumos.

In urma unor încurcăturî de inimă cu o damă, care avea daraverî şi cu Turciî din Stambul, plenipotenţiarul nostru a fost silit să plece într'un concediŭ nelimitat.

Trandafirul s'a înţepat de astă-dată în spinii craidonlîculuî săŭ!

Voiţî să cunoaşteţî pe Pavlovsky? Veniţî astă seară neapărat în grădina Cişmegiŭ, la serbările populare ale societăţeî preseî.

Parol!...

Din străinătate

Primul ministru al Austrieî, contele Badeni, s'a bătut în duel cu deputatul Wolf. Impăratul Austrieî a protejat acest duel, respingînd demisia pe care premierul, conform uzuluî, o trimesese înainte de a eşi pe teren, şi ordonînd încetarea tuturor măsurilor juridice, ce ar fi trebuit să se ia, după legile austriace, faţă cu duelistul Badeni. Dar nu numaî împăratul, ci şi prea sfînta biserică romană, a găsit că nu e răŭ să staî bine cu premierul austriac. In acest scop mitropolitul din Viena a intervenit pe lîngă papă şi a obţinut de la acesta absoluţiunea pentru contele Badeni.

Aşa se şi cuvine: împăraţiî şi popiî să bine-cuvinteze sabia, afurisită de evangheliî.

Universitatea din Budapesta a crezut că face mare cinste Romînieî, acordînd regineî Elisabeta titlul de doctor în filozofie şi litere. Silva Carmen—cum îi zic Unguriî,—este incontestabil o poetă. Dar dacă poveştile Peleşuluî şi traducerile doineî, precum şi suferinţele eî de soţie şi mamă, aŭ apropiat-o mult de inema duioasă a noroduluî romîn, apoî patentul de doctor, pe care vrea să i 'l acorde universitatea maghiară, poate numaî să o îndepărteze tot pe atîta de neamul romînesc.

Carmen Silva e poetă, şi ca atare eî nu-î trebuie titlurile academice ungureştî, şi aşa fiind, academiile ungureştî nu i-aŭ acordat pînă acum nicî un titlu. Dacă acum însă Unguriî cinstesc pe Carmen Silva ca pe soţia luî Carol I, şi Carmen Silva primeşte această „cinste", — atuncî soarta eî va fi aceea a luî Carol de Hohenzollern.

Nota veselă

Moderne.—Cucoana abia venită de la băî, către bucătăreasă:

— Spune, Mariţo, cum a petrecut boîeru cît n'am fost aci?

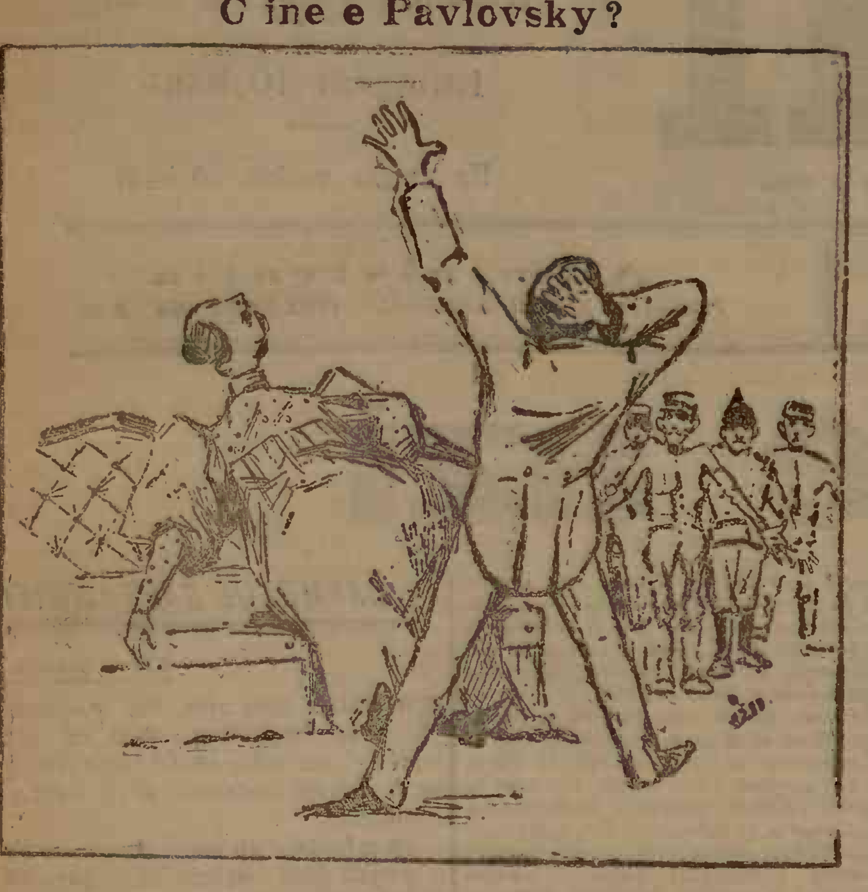
— Foarte bine, coniţă. Sî 'l fi văzut cum poruncea, aî fi crezut că el e stăpîn aci.

Anunciul uneî bucătărese:

O bucătăreasă caută loc convenabil. Dă şi lecţiunî de bicicletă.

CHESTIA ZILEI

Cine e Pavlovsky?

Consoarta fiind în poziție, a poftit să vadă pe Pavlovsky.

Dumnealui s'a făcut luntre și punte, s'a adresat și la comisionerii lui Metaxa și la comisionerii lui Lesviodax și la serviciul Americanului Chiru, dar în zadar, căci toți copoii aŭ venit să anunțe că adresantul n'a răspuns la apelul nominal.

Față cu acest refuz pe toată linia, cocoana cade, pardon, leșinată, iar dumnealui își zmulge frezura din cap.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

Treĭ bărbați la o femee

Primesc de la o nouă corespondentă următoarea falacioasă întrebare : „*După ultima statistică s'a constatat că numărul femeilor e atît de mare că de fie-care bărbat ar veni cîte treĭ femeĭ. Cum se face însă că maĭ fie-care femee are cel puțin treĭ amanțĭ?*“. *Lia*, care îmĭ face această întrebare, îmĭ cere răspuns *imediat* și *categoric*.

Să presupunem că statistica aceasta e în adevăr constantă și constatată și să căutăm să vedem cum se esplică fenomenul ce mi'l semnalează corespondenta mea.

Ea, de sigur, vorbește de lumea orașelor, de femeile pe carĭ le întîlnim la teatru, la șosea și în saloane, de acele ale cărora bărbațĭ saŭ amanțĭ însemnează ceva. Și dacă e vorba de femeea claselor de sus, atuncĭ lucrul se explică ușor. Cauza stă în „trista necesitate“, cum zice *Mefisto* în Faust. O femee măritată nu poate ține singură „trenul“, de cît avînd colaboratorĭ aĭ soțuluĭ. Bărbatul e firma, amantul serios este comanditarul și al treilea e cel maĭ fericit din treĭ, consumă gratis, e amantul de *inimă*, acela care e preferat tutulor, bărbatuluĭ care este tolerat, comanditaruluĭ care se impune prin forța banuluĭ. După cum se vede, socoteala ese foarte bine în căsătoria legitimă și aproape tot așa de bine ese și în cea nelegitimă. De multe orĭ amanțiĭ *serioșĭ* sînt doĭ. Doamna n'a găsit numaĭ pe unul care să poată aspira singur la acest titlu și în acest caz a alergat la fondurile uneĭ societățĭ în nume colectiv, cum se zice la *Palatul de justiție*. Al treilea este iarășĭ amantul *de inimă*, care și el, în cele maĭ multe cazurĭ, e amantul de pungă... a femeeĭ.

Am zis că motivul acestuĭ fenomen social e *trista necesitate*. Faptul este adevărat. Azĭ, în societatea noastră, ast-fel a ajuns traiul, ast-fel de scump costă a întreține o femee, că bărbatul legitim este incapabil să satisfacă toate cerințele și în acest caz el închide ochiĭ, face și dînsul ca toțĭ ceĭ-l'alțĭ, își alăturează unul saŭ maĭ mulțĭ asociațĭ întru exploatarea acestuĭ fond comercial.

Acestea se petrec în lumea mare și în lumea mică, în cloaca viețeĭ bucureștene. Toată lumea cunoaște tainele fie-căreĭ gospodăriĭ, numele amanților serioșĭ și de inimă e știut de toțĭ, prostituția aceasta se etalează la lumina zileĭ. Ipocrizia însă ne face să fim discrețĭ, să vorbim de „sacro-sancta familie“, de virtuțile unora din bărbațiĭ politicĭ, a cărora viață de familie e un permanent scandal și se aruncă mantaua minciuneĭ și a poezieĭ asupra acesteĭ turpitudinĭ sociale.

Dar marea majoritate, numărul acesta covîrșitor de mare al femeilor nemăritate, ce face? Orașele marĭ cu prostituția lor, viața maĭ mult saŭ maĭ puțin nesigură, moartea în spital, așteaptă pe o mulțime din aceste nenorocite, pentru carĭ măritișul nu maĭ poate fi o profesiune.

Și aci e o luptă, pe viață și pe moarte, zvîrcolirea uneĭ societățĭ bolnave, în care amorul este desconsiderat, pasiunea luată în batjocură și în care omul nu caută de cît să trăiască, ducînd luxul cel maĭ mare și alțiĭ mizeria cea maĭ desăvîrșită. Acesta este tabloul negru al societățeĭ actuale, al claselor stăpînitoare în genere, și care așteaptă pe vigurosul artist care să-l zugrăvească cu mîna sa de maestru.

Chițibuș

CRONICA

O invenție romînească

Incontestabil, am evoluat foarte mult și spre bine. Din acele ramurĭ ale activitățeĭ omeneștĭ, în carĭ ne-am obicinuit a avea numaĭ un fel de oamenĭ-mașinĭ, încep a ne veni știrĭ bune. Așa ni se anunță acum că d. Nicolae Flechtenmacher, oficiant telegrafo-poștal, a inventat un ingenios aparat, care modifică aproape cu totul sistemul telegrafic Morse.

Cine nu cunoaște zgomotul monoton, nesănătos și foarte nepractic pe care îl fac actualele aparate telegrafice? Pe oficiantul telegrafist acest zgomot îl tîmpește și pentru public are dezavantagiul că nu poate păstra nicĭ un secret. Orĭ-ce om cu urechea maĭ exercitată poate cunoaște conținutul verĭ-căreĭ depeșĭ, după bătăile aparatuluĭ.

Acest inconvenient noul aparat inventat de d. Flechtenmacher îl înlătură cu totul. Printr'o combinație dintre cele maĭ fericite, construcțiunea nouluĭ aparat este de așa natură, în cît în oficiul poștal nu se va maĭ putea auzi nicĭ un zgomot, iar conținutul depeșilor îĭ va putea cunoaște numaĭ funcționarul primitor.

Aflăm că directorul general al poștelor 'l-ar fi felicitat pe d. Flechtenmacher și 'l-ar fi asigurat că-ĭ va da tot concursul. Așa, între altele, noul aparat va fi instalat în marele palat al poșteĭ ce se clădește pe calea Victorieĭ. D. Chiru face bine că încurajază pe oficianțiĭ carĭ es din banalitatea zilnică a serviciuluĭ și se ocupă serios cu cestiunile de technică a cărora dezlegare aduce folos colegilor, publiculuĭ și poșteĭ în general. Noĭ din parte-ne am dori ca pilda dată de d. Flechtenmacher să fie cît maĭ mult urmată de colegiĭ săĭ, pentru ca să putem odată arăta străinătățeĭ că am eșit din faza imitațiuneĭ orbeștĭ și am intrat într'aceea a inițiativeĭ propriĭ.

Inter.

Odihnă *)

De anĭ, în fie-care seară,
Cînd mă trîntesc să dorm, trudit,
Mă rog: „Dă-mĭ, Doamne, somnul (dulce...“
Dar bine încă n'am dormit.

Pe rînd, se'nșiră, fără milă,
Atîtea grijĭ ce m'amețesc
Și curg, pîn' se ivește ziua,
Cînd alte gîndurĭ mă muncesc.

Acum, cînd ziua viețeĭ mele
O simt aproape de sfîrșit,
Odihna vecĭnică a morțeĭ
O cere corpu-mĭ obosit.

Da, moartea-ĭ singura scăpare.
Dar mă gîndesc maĭ bine... Și,
Un gînd teribil mă'nfioară :
Dar dacă tot nu s'o sfîrși?

Radu D. Rosetti

Albumul apărătorilor independențeĭ

A apărut prima fascicolă din acest album care va coprinde fotografiile și biografiile tutulor ofițerilor carĭ aŭ luat parte în războiul de la 1877, scene din timpul aceluĭ războĭ și diferite vederĭ ale localităților prin carĭ a trecut armata noastră.

D. căpitan N. Puică, care a luat inițiativa pentru facerea acestuĭ album a reușit să facă o lucrare luxoasă, estetică și folositoare.

Clișeurile sînt foarte bune, biografiile făcute cu multă exactitate și tiparul foarte îngrijit.

Este prima lucrare de acest fel în Romînia și ea întrece așteptările tutulor. Dar operile de lux aŭ nevoe de o puternică încurajare pentru ca să poată ajunge la sfîrșit.

„Albumul apărătorilor independențeĭ“ cere cheltuelĭ colosale și de sigur asemenea sacrificiĭ nu se pot cere unuĭ singur om.

Este în special datoria corpuluĭ ofițeresc să vie în ajutorul d-luĭ căpitan Puică și să'l sprijinească ca să ducă la bun sfîrșit frumoasa sa operă.

Albumul acesta, care va conține fotografiile tutulor ofițerilor carĭ aŭ intrat în lupta pentru independența țăreĭ și clișeurĭ reprezintînd victoriile cele maĭ strălucite repurtate de armata noastră, ar fi bine să se găsească în casa fie-căruĭ Romîn.

El va împrospăta vecĭnic în mintea tutulor sacrificiile făcute de acest popor pentru apărarea drepturilor sale.

Este bine ca să ne aducem aminte de toțĭ eroiĭ carĭ, murind pentru apărarea țăreĭ, aŭ dat prilej conducătorilor să'șĭ încunune fruntea cu lauriĭ victorieĭ dobîndițĭ de ceĭ uĭtațĭ.

Și cînd nicĭ un monument nu ne amintește numele eroilor, nicĭ o piatră nu ne vorbește de bravura poporuluĭ înarmat pentru apărarea independențeĭ, este bine să încurajăm pe acela care ridică acest monument ce poartă numele: „Albumul apărătorilor independențeĭ.“

T.

*) Din volumul de poeziĭ **Duioase** ce va apare în curînd, în editura librărieĭ Leon Alcalay.

Un bucureștean pe zi

Doctoreasa M. Pompilian

In o poezie a luĭ Vlahuță este un vers drăgălaș, ce îl adresează poetul uneĭ copile :

Ce eștĭ mata? Băiat orĭ fată?

Cam tot aceiaș întrebare trebue de pus și atuncĭ cînd aĭ dinainte importanta lucrare a d-șoareĭ Pompilian, ce ĭ-a servit ca teză la doctoratul în medicină de la Paris, și cînd te uițĭ la fotografia d-sale. In adevăr, pe coperta opereĭ distinseĭ doctorese nu-ĭ scris de cît numele: M. Pompilian, iar trăsăturile fețeĭ, părul tăiat, ne asigură că avem înaintea noastră un tînăr licean care și-a pus ochelarĭ.

D-șoara Pompilian e o tînără bucureșteancă care face onoare țăreĭ și care e foarte bine văzută de profesoriĭ săĭ din Paris.

Per.

Cititoriĭ sînt rugațĭ să reclame vînzătorilor de ziare **SPECIMENUL Modeĭ ilustrate** pe care îl dăm ca **SUPLIMENT GRATUIT** pe lîngă numărul de azĭ al **Adevĕruluĭ**.

ZNOAVE

De ce-ĭ țiganul de rîs

Se hotărăște prea-sfîntul Dumnezeŭ o dată să dăruiască fie căruĭ neam de pe fața pămîntuluĭ ursita ce i s'o cuveni. Dădu el de veste, și în ziua hotărîtă începu să vie din toate neamurile cîte un om.

Dumnezeŭ se așeză pe un divan și aștepta să intre vre-unul la el. Întîĭ și'ntîĭ intră Turcul.

— Eĭ, ce maĭ veste — poveste, Turcule? îl întrebă D-zeŭ.

— „Bine, prea-slăvite Doamne.“

— Cu „bine“ să fiĭ dăruit, fătul meŭ— îĭ zise Domnul.—Și'ĭ făcu semn să plece.

Al doilea veni Rumînul nostru.

— Ce maĭ veste—poveste?— îĭ zise Dumnezeŭ.

— „Bine, Doamne“.

— „De, fătul meŭ, „binele“ l'am dat Turculuĭ.“

—„Dar eŭ, Doamne“, maĭ zise Rumînul.

— „De dar“ să fiĭ în vecĭĭ vecilor. Tu numaĭ să daĭ pînă țĭ-o eșĭ părul prin căciulă„ îĭ răspunse Dumnezeŭ.

Și plecă Rumînul.

Al treilea intră țiganul.

Și pe el îl întrebă întîĭ ca și pe ceĭ-l'alțĭ. Țiganul răspunse și el tot *bine*.

Dumnezeŭ ĭ a spus că *binele* l'a dat Turculuĭ.

— „Dar eŭ?“

— „Și *darul* l'am dat Rumînuluĭ.“

Da țiganul (pe semne că și p'atuncĭ era el botos) zise de-o-dată supărat :

— „D'apoĭ ce e rîsu și batjocura asta, Doamne, de aĭ dat tot?...

—„ De rîs și de batjocură să fiĭ“ îĭ răspunse Dumnezeŭ scos din răbdărĭ, și d'atuncĭ ci-că-ĭ țiganul de rîsul tutulor.

Lăsați-ĭ să vie...

Se duseseră într'o pădure — Dumnezeŭ știe de ce— un surd, un orb, un despuiat și-un ciung.

Stătură eĭ cît stătură acolo, și nu-ș ce-ĭ vine surduluĭ de-o-dată și zise :

— „Mă, eŭ auz că vine cine-va, să nu fie niscaĭ hoțĭ c'apăĭ ne-am dus draculuĭ...!“

— „Auliu! hoțĭ sînt, ia uitați-vă cum maĭ vin!“ zise orbul.

— „Ne despoaie, fraților, de-or veni“ zise despuiatul.

Dar ăl ciung, care pînă atuncĭ ascultase cum se văicăreaŭ ceĭ-l'alțĭ, se răsti la eĭ odată :

— „Și ia tăcețĭ, măĭ fricoșilor; lăsați-ĭ să vie că îĭ trîntesc de la arăt eŭ lor.“

Miorel.

DIN VIAȚA DE CAZARMĂ

Cascada

Scena se petrece pe platoul de la Cotrocenĭ. Generalul comandant de brigadă, trecînd p'acolo din întîmplare, asistă plictisit la defilarea regimentuluĭ.

Generalul.—(Plecînd) Oui... oui... c'est bien... (Ca să zică și el ceva :) Seulement on reste un peu en arrière... par là.

Colonelul—(Salută, dă pintenĭ caluluĭ și se îndreptează în direcția vagă arătată de general). Domnule maior, ia vezĭ ce fac ăia... din compania aia... nu vezĭ că aŭ rămas în urmă?

Maiorul.—(Sucește scurt capul caluluĭ și, dînd pulpe disperate caluluĭ, se adresează celuĭ d'întîĭ căpitan pe care'l vede). Domnu căpitan Protopopescu!.. Compania 2-a... iar compania 2-a.. cea maĭ proastă din batalion... Nu vezĭ, domnule, că n'avețĭ distanța?

Căpitanul Protopopescu—(Cu un nod în gît, către sublocotenent) Domnule sublocotenent, amicalmente țĭ-o spun... francamente țĭ-o spun,... număĭ merge... nu se maĭ poate...

Miliția nu se face cu hamul și cu praștia... O companie nu se conduce ca un cotilion... D-ta îmĭ viĭ la nouă la cazarmă... Amicalmente țĭ-o spun... (D'a capo).

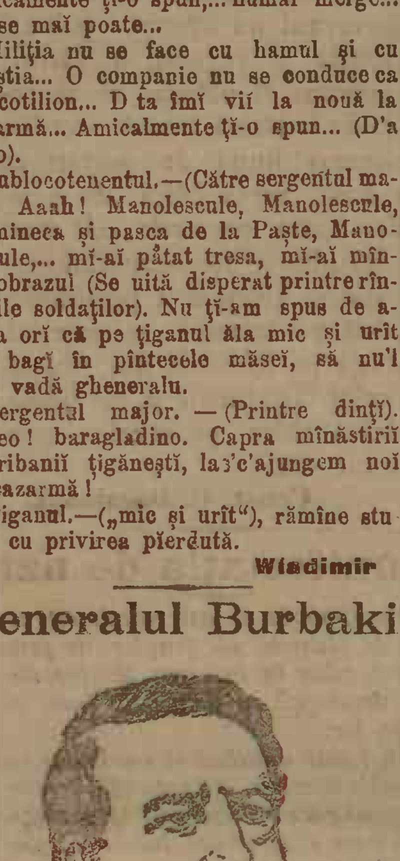
Sublocotenentul.—(Către sergentul major) Aaah! Manolescule, Manolescule, Duminecа și pasca de la Paște, Manolescule,... mĭ-aĭ pătat tresa, mĭ-aĭ mînjit obrazul (Se uită disperat printre rîndurile soldaților). Nu țĭ-am spus de atîtea orĭ că pe țiganul ăla mic și urît să'l bagĭ în pîntecele măseĭ, să nu'l maĭ vadă gheneralu.

Sergentul major. —(Printre dințĭ). Aoleo! baragladino. Capra mînăstiriĭ pogribaniĭ țigăneștĭ, la'c'ajungem noĭ la cazarmă!

Țiganul.—(„mic și urît“), rămîne stupid, cu privirea pierdută.

Wladimir

Generalul Burbaki

Zilele aceste s'a stins în Paris, în etate de 82 de anĭ, una din figurile cele maĭ frumoase ale armateĭ franceze: generalul Burbaki. De origine greacă, Burbaki s'a distins de tînăr în campania Italieĭ și maĭ ales la Solferino. In 1870 comanda garda imperială și a fost închis la Metz, împreună cu Bazaine. A fost lăsat să plece din Germania și a luat comandamentul armateĭ din Tours. A căutat să rumpă liniile armateĭ germane care înconjurase Bourges și nereușind, în dezesperare își trase o lovitură de revolver în cap. Timp de șase lunĭ a stat între viață și moarte. După războiŭ n'a maĭ jucat nicĭ un rol. S'a retras din armată în 1879 și de atuncĭ a trăit, fără să se facă a se vorbi de el.

Franța a făcut o înmormîntare splendidă acestuĭ eroŭ al eĭ.

Invențiunĭ și noutățĭ

Piatra și detunările de artilerie. — S'a susținut că detunăturile artilerieĭ aduc ploaia. S'aŭ făcut chiar experiențe în timp de secetă și, după afirmările consululuĭ Statelor-Unite din Zürich, ele aŭ dat rezultate bune.

Acum se pretinde că detunăturile artilerieĭ împrăștie noriĭ. Un proprietar de viĭ întinse din Austria a oprit în maĭ multe rîndurĭ căderea pietreĭ prin mitraliĭ. El a așezat în maĭ multe puncte pe înălțimile carĭ domină viile sale, ce se întind pe vre-o treĭ kilometri, cîte zece mitrali.

Toate mitraliile aŭ fost slobozite simultaneŭ. El afirmă că în șease rîndurĭ, în timpul vereĭ acestia, a reușit prin acest mijloc să împrăștie noriĭ cu grindină.

*

Emigrarea Japonezilor.— După statisticile bazate pe știrĭ din surse autorizate, de la 1885 și pînă la 1894 aŭ emigrat peste 54,000 de Japonezĭ, dintre carĭ 30,000 la Havai.

Și emigrarea continuă. Aceasta se explică prin faptul că populația JaponieĭЈ crește într'un mod uĭmitor.

In 1893 populația Japonieĭ era de 41,388,313 suflete. Rezultatul recensămîntuluĭ pe anii 1894 și 1895 nu este însă cunoscut, dar se socotește sporul cu 10 la mie, ceea ce ar însemna o urcare a țifreĭ cu 2 milioane. Adăogîndu-se și cele 3 milioane ale Formoseĭ, azĭ populația japoneză se urcă la peste 45 milioane, adică cu 6.600.000 maĭ mare ca populația Franțeĭ, cu 4 milioane maĭ mică ca aceea a Germanieĭ și cu peste 7 milioane maĭ mare ca a Anglieĭ, fără Scoția și Irlanda.

Populația Japonieĭ, care era de 26.621.957 în 1815, s'a îndoit aproape în maĭ puțin de un secol.

Henri Rochefort

Iar e la ordinea zileĭ! Dar cînd n'a fost el la ordineĭ zileĭ!

— *V'là Henri! V'là enri*, își șoptește Parisul, de la birjarul de piață pînă la diplomatul solemn, de cîte-orĭ Henri Rochefort se arată în public.

De astă-dată însă *actuatitatea* luĭ Henri e din cele maĭ curioase— și parizieniĭ se extazează față cu ultimul parizianism a celuĭ maĭ parizian dintre pamfletariĭ francezĭ.

In adevăr, Rochefort care numără vre-o 65 de roze, care și-a scris deja memoriile *(Les aventures de ma vie)*, care prin urmare putea să'șĭ scrie deja și testamentul, Rochefort s'a însurat cu juna d-ră Verwoort.

C'est chic! C'est v'lan!

Intransigent.

PROSTII OMENEȘTI

Ce se scrie femeilor

La șease-spre-zece anĭ

Domnișoară,

Nu știŭ cum eĭ lua-o scrisoarea asta, nu știŭ dacă țĭ o face saŭ nu plăcere, dar nu maĭ pot rezista dorințeĭ de a'țĭ scrie.

Te iubesc, domnișoară, și imaginea dumitale mă urmărește în toate locurile, pînă și la școală.

Din cauza dumitale nu maĭ dorm, nu maĭ mănînc și maĭ ales nu maĭ îmĭ învăț lecțiile.

Ițĭ scriŭ numele pretutindenĭ și erĭ, la concursul înscris de la Istorie, am pus numele dumitale în locul celuĭ luĭ Pompey.

Te-am făcut general roman și nu'țĭ pot tăinui emoția profundă a elevilor cînd aŭ auzit că o anume Margareta fusese învinsă la Farsale de Cezar.

Părințiĭ meĭ îmĭ daŭ de buzunar treĭ-zecĭ de leĭ pe lună. Dacă îțĭ fac plăcere, eŭ îĭ pun la picioarele d-tale.

Alaltăerĭ seara am trecut pe la pension.

Cît am suferit la întoarcerea mea acasă 'mĭ-e cu neputință să'țĭ spun.

Sînul d-tale îl aveam în minte, ochiĭ d-tale în inimă, și am plîns, vă-

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

122

JULES MARY

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

V

— Și ațĭ avut rezon să vă gîndițĭ pentru asta la mine!

O a doua privire a luĭ Marc Roux către Farigoule zicea :

— Merge! merge maĭ bine de cît am fi sperat.

Și încurajat prin acest succes, Marc Roux fără a'șĭ da seama că depășește măsura și că comite o imprudență, reluă ;

— In sfîrșit, d-le, Gilbert trebuia să vă fie de două orĭ scump pentru că nu numaĭ că'ĭ iubit ca un frate de fiul d-v, dar încă are, zicese, onoarea de-a fi distins de d-ra Blanșa, fiica d-voastră...

Joltran deveni foarte palid.

Și ochiĭ săĭ albaștri, atît de calm și atît de dulce de obiceĭ exprimaŭ o mînie teribilă.

Numele ficeĭ sale pe buzele acestor doĭ mizerabilĭ!!

Un moment avu ideia să lesară în gît și să'ĭ strivească pe genunchiul săŭ.

Dar avu energia să se stăpînească.

El închise ochiĭ și rămase mult timp tăcut.

Marc Roux și Farigoule, cu toată inteligența lor, nu înțeleseră nimic din această furie.

Cînd Joltran își recăpătă sîngele rece, pumniĭ luĭ se descleștară, iar pieptul i se umflă sub un suspin adînc care'l ușură.

— Da, avețĭ rezon... acest tînăr ne este de două orĭ scump, zise el... și sînt gata, din parte'mĭ, să contribui a face fericit... pentru că, după cum fără îndoială ațĭ gîndit făcînd fericirea luĭ fac fericirea ficeĭ mele. Da, domnule, da zise Marc Roux cu căldură... Iată decĭ situația bine rezumată...

— E vorba decĭ de un secret pe care voițĭ să'l vindețĭ?

— Jusst, lucrul e clar. Vroim să vindem un secret.

— Cel maĭ scump posibil! zise Farigoule.

— Este dreptul d-v.

— Nu-ĭ așa?

— Dreptul d-v ca șarlatanĭ bine înțeles, făcu Joltran... Căcĭ mulțĭ oamenĭ oneștĭ care ar poseda un asemenea secret, ar căuta să'l dea, iar nu să'l vîndă

— Domnule, oamenĭ oneștĭ aŭ un chip de a înțelege viața noĭ avem un altul... Lucrul este simplu... Noĭ sîntem bătrînĭ am muncit mult, sîntem săracĭ... Ce cerem noĭ? O bucată de pîne.

— Cu alte cuvinte?

— O sută miĭ francĭ...

— Și pe atîta încă de la doamna Grantier, face 100 miĭ francĭ de fiecare gîndea sticlarul.

Dar fără să se mire, el reluă cu acelaș surîs :

Pe legea mea, nu-ĭ tocmaĭ scump.

— Nu'ĭ așa? zise Marc Roux rușinat.

— Da... Eŭ mă așteptam la de două orĭ atît...

Marc Roux făcu o grimază... privi pe Farigoule... Ah! dacă ar fi știut!...

Atuncĭ consimțițĭ? zise Marc Roux.

— Pentru că nu-ĭ un mijloc de a face altfel!...

Acum spunețĭ'mĭ cînd și în ce mod trebuie să număr această sumă, Asemenea spunețim'ĭ cum îmĭ vețĭ da probele indiscutabile că tot ceia ce mi-ațĭ istorisit nu'ĭ un basin inventat după plăcere...

— Alegețĭ d-v. singur ziua pe care o vroițĭ. Și probele vă vor fi remise în mîinĭ...

— Avem astăzĭ Mercurĭ... Cît timp vă trebuie?

— Două zile cel mult pentru ca toate măsurile noastre să fie luate.

— Vă daŭ patru.

— Atuncĭ Lunĭ?

— Da.

— Să vorbim acum de regularea socoteleĭ noastre...

Socotelile bune fac pe buniĭ amicĭ... Cum vă vețĭ achita?

— Un cec asupra caseĭ mele de bancă.

— Inainte?...

— Nu, după ce vețĭ da la iveală secretul.

Marc Roux avu un gest de mirare.

— Imposibil.

— Pentru-ce?... N'avețĭ încredere?...

— Nu.

— Poate să vă semnez acest cec la moment...

— Pătibil Marțĭ?.. Nu vreaŭ... Cînd vețĭ fi în posesiunea secretuluĭ și nu vețĭ maĭ avea nevoie de noĭ, vă va fi foarte ușor să iconomisițĭ suta de miĭ de francĭ trimițînd la bancă ordinul de a nu se plăti nimănuĭ nimic. Sîntem Farigoule și eŭ, prea bătrîne vulpĭ pentru ca cine-va să răușească a ne face să cădem în asemenea curse...

— Și dacă vă plătesc înainte, cine'mĭ garantează că vă vețĭ executa la rîndul d-voastră?...

Nu sînteți de loc făcuțĭ inspirațĭ încredere... Și e în dreptul meŭ să cer garanție...

— Vă aprob.

Marc Roux reflectă.

— In rezumt, își zicea el Joltran joacă cărțile pe față...

Apoĭ cu voce tare :

— Din moment, ce avețĭ banĭ la casa de bancă, va fi ușor să realizațĭ 100 miĭ francĭ înainte de Lunĭ. Aducețĭ-ne suma. Vețĭ avea asupra d-v. Vețĭ pune-o pe masă... Vom vorbi și vom spune ceea ce știm.

După ce vom fi vorbit vom lua baniĭ și ne vom duce. Vețĭ fi sigur că nu ne vețĭ maĭ vedea.

— Fie. Sîntețĭ oamenĭ cu precauțiune

— Permitețĭ mĭ să vă observ, zise Marc Roux cu politeță, că aceste precauțiunĭ atît de minunțioase trebuie să vă liniștească tot atît ca și pe noĭ...

— Unde va trebui să vărs această sumă?

— Aceasta va necesita din partea d-v un scurt voiaj.

— Ce importă! Spunețĭ.

— La Paris, strada Dragonuluĭ... în birourile fosteĭ agențiĭ a amiculuĭ Farigoule...

Vom face astfel ca să fimĭ singurĭ acolo... Și nimenĭ nu ne va deranja...

— Ne-am înțeles. Strada Dragonuluĭ. Ora?...

— Două ore.

— Strada Dragonuluĭ, două ore, Lunĭ!

— Domnule, încîntat de a fi terminat această mică afacere...

Și salutînd pînă la pămînt, eĭ se retraseră.

VI

Marc Roux scrise a doua zi Leontineĭ,

„D-nă, dacă vețĭ bine voi să vă găsițĭ Lunĭ, la orele două, în strada Dragonuluĭ, la fosta agenție Farigoule „și să ne aducețĭ acolo cele o sută de „miĭ francĭ cu carĭ am convenit, vă vom „încredința în schimb secretul care trebuie să facă atît de fericit pe omul „ce'l iubițĭ.“

— Și iată! zise Marc Roux... Ne-am ajuns la țintă...

— Nu maĭ prevezĭ obstacole?

— Nicĭ unul.

— Grozav.

— Ce'ĭ grozav?

— Toate aŭ mers atît de ușor că nu pot să'mĭ închipuĭ că la urma urmeĭ nu ni se va întîmpla ceva.

— Aida-de! Aĭ fost tot-d'auna fricos!

Leontina, după ce primise această scrisoare, alergă la Monthermé.

Ea o arătă luĭ Joltran.

— Ce trebuie să fac?

— Ceea ce voĭ face eŭ însumĭ Lunĭ la ora indicată, vețĭ fi în strada Dragonuluĭ cu cele o sută de miĭ francĭ. Nu vă neliniștițĭ. Totul va merge bine. Inștiințațĭ'ĭ...

D-na Grantier le răspunse :

„Voĭ fi Lunĭ la întîlnirea ce'mĭ fixațĭ!“

Inainte de a părăsi Monthermé pentru a se duce la Paris, ambiĭ asociațĭ avură o ultimă întrevedere cu d-na Thomeret. De la ultima lor vizită, Sabina trăise în mijlocul amărăciunilor. Va maĭ revedea pe ceĭ doĭ mizerabilĭ? Oare nu și-aŭ bătut joc de ea?

Cînd îĭ văzu intrînd la Celesta, Sabina tresări.

Inăbușită de emoțiune ea aștepta incapabilă să spună un cuvînt, mulțumindu-se să întindă mîinele către dînșiĭ cu o arzătoare și nebună rugăminte.

— Da, d-nă, da, zise Marc Roux pe un ton ce se ia spre a vorbi unuĭ copil saŭ unuĭ bolnav, înțelegem bine grija și nerăbdarea d-voastră... Incă două saŭ treĭ zile de așteptare și vețĭ fi foarte fericită...

V'o jur!...

— Pentru ce două saŭ treĭ zile încă?... N'am așteptat destul de atîția anĭ? Pentru ce? Pentru ce?

— Pînă Lunĭ, d-nă... Vă cerem pînă Lunĭ numaĭ...

(Va urma)

sînd că nu se poate să săr ulucile, pentru ca să te văd măcar dormind.

Mă mulţumesc cu două rîndurĭ de răspuns, căcĭ aş vrea să îmbrăţişez ortografia d-tală scumpă şi dacă e nevoe, declar tateĭ că nu vreaŭ să mă căsătoresc cu altă femee de cît cu dumneata.

Adoratorul d-tale pentru eternitate.

August.

La două-zecĭ de anĭ

Puĭcă,

Din scrisoarea ta nu înţeleg alt nimic de cît că reproşurile tale sînt nedrepte.

Sînt maĭ fidel de cît cum crezĭ tu, dar înţelegĭ bine că la vîrsta mea, înconjurat cum sînt de omagiile tutulor femeilor, trebuĭe să mulţumesc pe toată lumea.

Zicĭ că mă adorĭ, o ştiŭ, nu eştĭ prima care îmĭ spune asta şi ce e drept atîta dragoste începe să mă plictisească.

Mĭ-e frică să fiŭ blazat. Ar fi o mare nenorocire.

De sigur eştĭ foarte gentilă şi'mĭ placĭ mult, dar e vina mea dacă încep să îmbătrînesc?

Orĭ ce s'o întîmpla, mîine viŭ să te văd şi să prînzesc cu tine, dar cu o condiţie: să mă laşĭ să fumez. Tutunul răspîndeşte toate gîndurile negre.

Te rog să fiĭ aşa de bună, dacă maĭ îmĭ scriĭ de aci înainte, să'mĭ puĭ pronumele pe adresă, căcĭ ultima'ţĭ scrisoare a căzut în mîna tateĭ, crezînd ca e pentru el şi mĭ-a tras o săpuneală monstră.

Mama a plîns şi mătuşa mĭ a spus că sînt Richelieu. Am rîs, de oare-ce nu e răŭ să fiĭ Richelieu, dar înţelegĭ că nu'mĭ convine să am neplăcerĭ în familia mea din pricina ta.

Te sărut

August.

La două-zecĭ şi cincĭ de anĭ

Paulino,

Mă întorc acasă, bolnav de frigurĭ, sînt în delir, sînt nebun.

Nu, nu maĭ pot să sufăr amorul pe care îl mărturiseştĭ bărbatuluĭ tăŭ.

Nu, nu maĭ pot continua să trăesc dacă maĭ trebuĭe să ascundem lucrurile, dacă relaţiile noastre maĭ trebuĭe să fie înconjurate de un etern mister.

Simţ pentru tine o pasiune frenetică şi mi se pare că numaĭ moartea ar putea să mă facă să renunţ.

Gelozia însă îmĭ sîngerează inima. Urăsc pe toţĭ carĭ sînt lîngă tine, pe toţĭ pe carĭ îĭ priveştĭ.

In consecinţă, scumpă Pauline, am făcut un proĭect şi dacă nu-l primeştĭ, nu maĭ răspund de raţiunea mea. Să fugim împreună, să plecăm din Bucureştĭ. din Romînia, să mergem în străinătate şi acolo, la adăpost de orĭ ce temere, de orĭ ce scrupul, tu veĭ fi femeea mea, înaintea luĭ Dumnezeŭ pentru că nu o maĭ poţĭ fi înaintea oamenilor. Am ceva parale. Dacă vreĭ peste o săptămînă, pe pămîntul bine-cuvîntat al Italieĭ, într'o locuinţă modestă şi liniştită, două inimĭ vor traĭ pentru ele singure, uĭtînd totul, afară de amorul lor, şi aceste două inimĭ, Paulino, vor fi ale noastre.

Te iubesc, te iubesc.

August Petrescu.

La treĭ-zecĭ de anĭ

Iubîta mea Paulină,

Vine o vreme în care lacrămile nu maĭ slujesc la nimic.

De ce plîngĭ? Nu te aşteptaĭ la acest deznodămînt al dragosteĭ noastre?

Vîrsta mĭ-a venit, scumpă prietenă, şi cu ea mintea.

Iubito, aĭ trebuit sà'ţĭ spuĭ adesea: „va suna o dată ora cînd mă va părăsi, căcĭ şi el trebuĭe să se însoare", — şi acest ceas a sunat.

Trebuĭe pentru familia mea şi pentru societate să primesc alianţa, care mi se propune.

Nu'mĭ iubesc logodnica, dar totuşĭ trebuĭe să mă hotărăsc s'o iubesc.

De alt-minterĭ ce capăt vedeaĭ tu la romanul nostru? Oare nu sfîrşesc aşa toate?

Fiĭ curagioasă şi întîmpină evenimentele vieţeĭ cu linişte şi resemnare.

Romîniĭ din Ungaria în primejdie

— Vezĭ pagina 4-a —

De astăzĭ înainte nu ne vom maĭ vedea, cel puţin pentru cîţĭ-va anĭ.

Să aşteptăm ca timpul, care este marele gheţar al acesteĭ lumĭ, să răcească mutuala noastră pasiune şi atuncĭ cînd liniştea va reintra în sufletul tăŭ, îmĭ veĭ întinde mîna ca unuĭ prieten şi vom rîde împreună, eŭ de proĭectele mele de fugă de acum cincĭ anĭ, şi tu de lacrămile tale tragice de astă-zĭ.

Adio, adio şi fiĭ tare.

August.

La patru-zecĭ şi cincĭ de anĭ

Dragă copilă,

Nu eştĭ tocmaĭ rezonabilă. In şease săptămînĭ aĭ cheltuit peste treĭ miĭ de leĭ şi acum îmĭ cerĭ din noŭ pentru o rochĭe.

Ţĭ-am maĭ făcut şease anul ăsta. Nu'ţĭ ajunge?

In sfîrşit consimt săţĭ satisfac şi fantazia asta, dar cu condiţie să'mĭ spuĭ sincer cine e domnişorul pe care l'am găsit alaltăerĭ la tine.

Miĭ de îmbrăţişărĭ.

A. P.

La cincĭ-zecĭ şi cincĭ de anĭ

Domnişoarĕ,

Aflu de la un prieten devotat că continuaţĭ corespondenţele cu fiul meŭ, vă declar că mă opun din răsputerĭ ca fiul meŭ să aibă, la vîrsta luĭ, o metreză.

Vă rog decĭ să rupeţĭ imediat legăturile şi să'l daţĭ afară dacă maĭ vine pe la d-voastră.

Nu pot să'mĭ explic faptele luĭ Gustav, maĭ ales că are sub ochĭ pe tatăl săŭ, a căruĭ conduită a fost tot d'auna ireproşabilă.

Am onoarea să contez pe înţelepciunea d-voastră şi de altminterĭ vă previn că voĭ întrebuinţa toate mijloacele spre a reîntoarce pe fiul meŭ pe calea datorieĭ.

Vă salut,

Petrescu.

La şase-zecĭ de anĭ

Coană Marghioalo,

Fiĭ aşa de bună şi vino mîine dimineaţă să'mĭ puĭ cîte-va vizicătorĭ.

Petrescu.

Quintus.

Ediţia de aseară

Demisia cabinetuluĭ grecesc

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Votul de încredere. — Răspunsul luĭ Delyanis. — Demisia. — Noul cabinet

RALLI

Atena, 19 Septembrie. — „Camera deputaţilor". — D-nu Ralli depune pe biuroŭ tratatul preliminărilor de pace, îl delară împovărător şi zice că ministerul va invoca pentru orĭ-ce justificare faptul că mijlocirea puterilor era obligatorie pentru că acceptarea sa prealabilă se pusese ca primă condiţie a uneĭ suspendărĭ de arme.

D-nu Ralli, nu cere Camereĭ să adopte tratatul, ci să voteze o moţiune de încredere şi să amîne lucrările sale pînă după liberarea teritoriuluĭ. Odată tratatul pus în executare opera cabinetuluĭ va fi terminată.

*

D. Delyannis critică modul cum d. Ralli pune cestiunea; din nenorocire condiţiunile de pace sînt executorie şi tratatul este împovărător. — D. Delyannis ar dori ca ministerul să nu puĭe cestiunea de încredere, căcĭ camera nu poate să ĭa asupră-şĭ răspunderea cabinetuluĭ.

Reduta de la Cluj

Aceasta este clădirea în care s'a judecat procesul conducătorilor mişcăreĭ naţionale de peste munţi. Aci aŭ fost judecaţi martiriĭ neamuluĭ nostru: Raţiŭ, Lucaci, Pop de Băseştĭ, Coroianu, Christea, Gh. Domide, R. Patiţa, Roman, etc., etc. Aci Unguriĭ aŭ pronunţat sentinţa prin care aŭ fost trimişĭ în temniţă eroiĭ apărătorĭ aĭ cauzeĭ sfinte a poporuluĭ romîn.

D. Ralli depune cestiunea de încredere, care este respinsă. — Cabinetul îşĭ dă demisia.

*

Atena, 19 Septembrie. — D. Ralli s'a dus la palat şi a oferit regeluĭ demisiunea cabinetuluĭ, care ĭ-a primit-o. Nu se ştie nimic asupra nouluĭ cabinet.

Toată presa, afară de ziarele delyaniste, primesc cu o nemulţumire vie criza ministerială.

Regele a conferit cu preşedintele Camereĭ.

Cîte-va ziare de seara recomandă dizolvarea Camereĭ.

Amiciĭ politicĭ aĭ d-luĭ Delyanis aŭ decis să nu intre nicĭ odată într'un cabinet Zaimis

Atena, 19 Septembrie. — Regele a însărcinat pe d. Zaimis cu formarea cabinetuluĭ. D. Zaimis ezită să primească şi declară că dacă va forma cabinetul va lua oamenĭ noĭ.

INFORMAŢIUNI

Meetingul de mîine

Meetingul de mîine are să fie splendid. De la centru şi pînă în cele maĭ depărtate mahalale lumea se mişcă.

Rare orĭ s'a văzut ca un popor să fi înţeles maĭ bine situaţia şi importanţa uneĭ manifestaţiunĭ politice.

*

Maĭ multe societăţĭ aŭ să asiste în corpore. Şi mulţĭ sînt de părere ca după sfîrşirea întrunireĭ să se facă şi o procesiune pe strade.

Organizatoriĭ întruniriĭ n'aŭ luat încă nicĭ o deciziune în această privinţă. Eĭ se întrunesc diseară la *Liga* şi vor decide ce proporţiĭ aŭ să se dea manifestaţieĭ.

*

Se spune că d. V. A. Ureche a venit în capitală pentru ca să ia parte la meeting.

De alt-fel o altă atitudine nicĭ n'ar fi potrivită cu purtarea de pînă acum a d-luĭ V. A. Ureche.

*

Presa Ungurească face mare caz de faptul că Liga a convocat lumea la întrunirea de protestare de mîine.

Ziarele din Pesta spun că agitaţiile daco-romîneştĭ aŭ reînceput.

In schimb ziarele austriace şi germane daŭ o mare importanţă meetinguluĭ de mîine. Ele spun că e o mişcare serioasă în ţară şi prin urmare unguriĭ trebuie să se gîndească serios la o împăcare cu romîniĭ.

Cetitoriĭ sînt rugaţĭ să reclame vînzătorilor de ziare SPECIMENUL Modeĭ ilustrate pe care îl dăm ca SUPLIMENT GRATUIT pe lîngă numărul de azĭ al Adevĕruluĭ.

Din Budapesta

— prin poştă —

— *de la trimisul nostru special* —

19 Septembrie.

La muzeu

In ziua de astăzĭ, Unguriĭ aŭ vroit să epateze perechĭa regală romînă arătîndu-ĭ minunăţiile capitaleĭ Ungarieĭ. De dimineaţă plecară de la palat trăsurile în prima era împăratul Franz Iosef cu regina, într'a doua regele cu archiducele Otto, urmaŭ apoĭ diferitele trăsurĭ cu suita romînească întovărăşită de cîţĭ-va membriĭ aĭ suiteĭ austriace.

Monarchiĭ vizitară maĭ întîiĭ muzeul din palatul Academieĭ ungureştĭ, situat pe piaţa Franz Iosef. Palatul e o frumoasă clădire în stilul renaştereĭ şi conţine pe lîngă o sală de şedinţă, în care se adună membriĭ academieĭ maghiare, o foarte însemnată bibliotecă, şi o galerie de tablourĭ, dintre carĭ unele de o reală valoare, Murillo, Van Dyck, Rubens etc, sînt reprezentaţĭ prin opere destul de frumoase. Şcoala franceză a luĭ Claude Lorrain este de asemenea reprezentată prin maĭ multe lucrărĭ de ale maeştrilor săĭ şi de ale elevilor săĭ.

Primirea

Perechea regală a fost întîmpinată de ministrul cultelor Vlasicĭ, de secretarul muzeuluĭ dr. Peregriny, de pictorul Benczur şi de violinistul Hubay. Aceştia doĭ din urmă aŭ fost invitaţĭ în mod special în urma cerereĭ regineĭ. După ce se făcură prezentările obicĭnuite se începu plimbarea prin muzeŭ, sub conducerea secretaruluĭ muzeuluĭ. Impăratul Franz Iosef vorbĭa mereŭ ungureşte, pe cînd perechĭa regală romînă se întreţinea cu ceĭ de faţă în limba germană.

Monarchiĭ trecură prin toate treĭ etagiile ale galerieĭ de pictură, pînă la sala 22 unde ţinură cerc. Ministrul de culte Vlasicĭ, rugă apoĭ pe suveranĭ ca să'şĭ treacă numele în marea carte de amintire legată în piele cafenie şi depusă în această sală.

Impăratul semnă: *Ferencz Iozsef.* Pe foaĭa următoare, regele semnă: *Carol* 29 Sept. Pe a treĭa semnă regina: *Elisabeta 1897.* In fine pe a patra semnă archiducele: *Otto, föherczeg.*

După ce perechea regală se maĭ întreţinu puţin cu ceĭ prezenţĭ, invitînd pe violonistul Hubay la Bucureştĭ, împăratul dădu braţul săŭ regineĭ şi o conduse la trăsură. Regele, archiducele şi ceĭ prezenţĭ urmară şi luară loc în trăsurile respective şi în ordinea în care veniseră. Urmă apoĭ o primblare prin diferite strade ca: str. Vaţiuluĭ, bulevardul Margareteĭ, podul Margareteĭ, etc. Apoĭ se întoarseră la palat, de unde regele Carol plecă la ora 12 la cazarma regimentuluĭ 6 de infanterie, pentru a lua dejunul împreună cu ofiţeriĭ din regimentul săŭ.

La cazarmă

Regele a plecat la cazarma reg. 6 întovărăşit de aghiotantul de onoare feldmareşalul cavaler de Matthes şi de d. Emil Ghica, colonelul Manu, maior Grasowski, maior Demetrescu, consul general Balş şi vice-consul Mărgăritescu.

In curtea cazarmeĭ cele două batalioane din reg. 6 garnizonate în Buda-Pesta, îmbrăcate în mare ţinută şi formate într'un singur batalion, aşteptaŭ sosirea regeluĭ. La flancul drept al batalionuluĭ luaseră loc: comandantul de corp principele Lobkovicĭ, şeful statuluĭ major generalul de Beck, generalul de divizie Parmann, generalul de brigadă Lederer, colonelul regimentuluĭ 6 Vişinky şi comandantul batalionuluĭ maiorul Găluşcă.

La sosirea regeluĭ batalionul prezintă arma, drapelul regimentuluĭ se plecă şi muzica intonă imnul naţional romîn. Regele primi raportul maioruluĭ Găluşcă, apoĭ, după ce trecu pe dinaintea frontuluĭ, se exprimă în termenĭ elogioşĭ asupra ţinuteĭ trupeĭ.

Toasturile

După aceasta regele urmat de suita sa, intră în sala cazinuluĭ ofiţerilor, care era bogat împodobită cu plante şi florĭ exotice. De oparte se afla bustul împăratuluĭ Franz Iosef, de alta, într'o mare ramă de aur şi împodobit bogat cu florĭ, portretul regeluĭ.

Menuul era următorul: supă, fogaş fiert cu sos de ouă olandez, friptură de rinichĭ cu legume, soufflé ananas, brînză, fructe, cafea neagră. Bere de Pilsen, vin unguresc alb şi roşu, şampanie franţuzească, liqueur.

Cînd se servi şampania regele ridică paharul şi pronunţă următorul toast pe care ceĭ de faţă îl ascultară stînd în picioare:

„Ca proprietar al regimentuluĭ 6 de infanterie, consider ca primă datorie soldăţească a inimeĭ mele, să ridic paharul meŭ în sănătatea comandantuluĭ suprem, a căruĭa inimă bate cu aceea a popoarelor sale, în sănătatea majestăţeĭ sale împăratuluĭ şi regeluĭ. Majestatea sa împăratul şi regele să trăiască: ura! ura! ura!"

Muzica regimentuluĭ intonă imnul naţional austriac, apoĭ colonelul Vişinky, răspunse prin următorul toast:

„Majestate! Fericit de nesfîrşita graţie a majestăţeĭ voastre, îndrăsnesc să ĭaŭ cuvîntul pentru a ruga pe majestatea voastră, ca să bine-voiască a primi salutul corpuluĭ ofiţeresc al regimentuluĭ, în locaşul nostru.

„Majestatea voastră a bine-voit să distingă regimentul nostru într'un chip, care umple de mulţumire pe fie-care dintre noĭ.

„Cu deosebire ziua de astă-zĭ, în care regimentul a fost distins prin prezenţa majestăţeĭ voastre, va rămîne ca zi de onoare neştearsă în istoria regimentuluĭ.

„Mîndru şi fericit, că purtăm falnicul nume al majestăţeĭ voastre şi îndemnaţĭ de conştiinţa înălţătoare, că putem admira în majestatea voastră, pe comandantul cavaleresc al curagioaseĭ armate romîne, nu ne putem manifesta admiraţiunea entuziastă pentru majestatea voastră, de cît asigurîndu-vă că regimentul ce poartă marele nume al majestăţeĭ voastre, îşĭ va face în tot d'auna datoria pînă la cea din urmă suflare, că regimentul — de va trebui — va şti să învingă saŭ să moară pentru prea graţiosul nostru comandant suprem.

In acest sens bine voiască majestatea voastră să-mĭ permită a exprima cu glas tare acele sentimente ce ne însufleţesc pe noĭ toţĭ:

Prea graţiosul nostru proprietar, majestatea sa regele Carol I al Romînieĭ, gloriosul comandant, să trăiască: ura! ura! ura!"

Muzica regimentuluĭ intonă imnul romînesc. Regele maĭ ţinu apoĭ un toast în cinstea regimentuluĭ şi după ce se maĭ întreţinu cît-va timp cu comandantul regimentuluĭ, cu generaliĭ şi cu corpul ofiţeresc, se întoarse la curte.

Primblarea prin oraş

După amĭază perechĭa regală însoţită de împăratul Franz Iosef şi de aceleaşĭ persoane pe carĭ le-am enumărat cu ocazia primblăreĭ de dimineaţa prin oraş, se duseră la clădirea nouluĭ parlament, situată pe cheĭul Dunăreĭ din Pesta. Palatul construit după planurile profesoruluĭ Kleinde de la politecnica ungară, este într'adevăr un mic juvaer architectonic. Patru turnurĭ maĭ micĭ incadrează marea cupolă. Zecĭ de turnurĭ maĭ micĭ contribuesc să dea clădireĭ, ţinută în stilul renaştereĭ combinat cu cel gotic, un aspect cît se poate maĭ impozant.

Perechĭa regală fu primită la scara parlamentuluĭ de primul ministru Banffy şi de ministrul de interne Perczelli. De asemenea şi de preşedintele camereĭ maghĭare. Sub conducerea profesoruluĭ Kleindl, monarchiĭ vizitară clădirea timp de o jumătate de oră. Apoĭ se urcară în trăsurĭ şi făcură o primblare prin oraş.

Pe tot parcursul stradelor se adunaseră o mulţime de curioşĭ carĭ aşteptaŭ trecerea trăsurilor regale. Acestea străbătură bulevardul Andrassy, bulevardul Elisabeta, strada Kerpen, etc. etc.

Pe la 4 şi jum. se întoarseră la Curte unde a avut loc prînzul de gală, la care s'aŭ rostit toasturile ce vi le am transmis prin fir telegrafic.

Plecarea

La ora 9 şi 30 minute, a avut loc plecarea care s'a făcut cu totul conform programuluĭ.

De la ora 8 încă, străzile eraŭ pline de lume.

Rînd pe rînd sosiră miniştriĭ şi înalţiĭ dregătorĭ. Apoĭ strigăte de eljen! anunţară sosirea cortegiuluĭ regal.

In cap un detaşament de poliţiştĭ călărĭ, apoĭ prefectul de poliţie Rudnay şi primarul Marcu. La o însemnată distanţă după trăsura aceasta, împăratul cu regina, apoĭ regele cu archiducele Otto, şi în fine suitele.

La intrarea în gară muzica regim. 6, care venise în fruntea uneĭ companiĭ de onoare, intonă imnul romîn. Monarchiĭ se îmbrăţişară, perechea regală romînă îşĭ luă adio de la ceĭ de faţă şi apoĭ luă loc în trenul regal.

Se dădu semnalul de plecare; muzica intonă încă odată imnul regal, şi în mijlocul strigătelor de eljen ale celor de pe peron, trenul se puse în mişcare.

Bran.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 160 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

IV. Poliţia viitoruluĭ

CAPITOLUL VII

Asasinul generaluluĭ Seliverstoff

Apoĭ puse condeiul jos.

Imĭ zise:

— Apropie-te.

Mă supuseĭ.

Păream un biet ţăran în faţa unuĭ senior.

Mă întrebă ce slujbă făceam la Bernhof.

Vorbea franţuzeşte.

Mă maĭ întrebă ce lume venea la concerte şi dacă veneaŭ dame.

I-am spus ce ştiam.

Atuncĭ mĭ-a zis:

— Alea sînt bogate dar nu sînt tinere. Mie îmĭ plac cele tinere şi am banĭ să le plătesc...

Apoĭ tăcu.

Reluă:

— Da, am banĭ mulţĭ. Ştiĭ tu ce e un milion?

Răsunseĭ:

— Nu.

Apoĭ începu pe ruseşte.

Zise:

— Vreĭ să cîştigĭ banĭ mulţĭ?

— De...

— Uită-te.

Acolo se aflaŭ foarte mulţĭ banĭ de aur.

— Aci se află 40000 fr. zise el., cum te chĭamă?

— Engel.

— Engel?

— Da.

— Incepu să rîdă.

— Ştiĭ ce va să zică Engel pe nemţeşte?

— Da, înger, monsenior.

— Dar tu eştĭ drac, zise.

Şi rîse.

— Un drac la serviciul D-tale, monsenioare...

— Bine. Am ceva pentru tine.

Mă înclinaĭ.

— Dacă îmĭ spuĭ cine vine la Bernhof ce fac, zic, îţĭ daŭ banĭ mulţĭ de cîte orĭ îmĭ veĭ spune cîte ceva.

Cînd auziĭ propunerea această de spionare mi se urcă sîngele în cap.

Se vede că se vedea în ochiĭ meĭ ceva, căcĭ se uită la mine neliniştit.

Stam la stînga luĭ.

Făcuĭ un pas înapoĭ şi trăseĭ zicînd:

— Na, pentru bombe!

Căzu cu faţa pe biuroŭ îngînînd:

— Pa...

Ce va fi vrut să zică?

Un cuvînt rusesc fără îndoială, care începe cu această silabă şi care vrea să zică „ertare"

Mă miraĭ ce puţin zgomot a făcut arma.

Gîndeam că nu pornise.

Vream să maĭ trag odată.

Dar văzuĭ că nu se maĭ mişca.

Am crezut că murise.

Mă miram că nu intra nimenĭ în odaĭe.

Cum nu auzise servitorul?

Atuncĭ m'am gîndit să pun mîna pe hîrtiĭ care pentru noĭ eraŭ foarte importante şi în carĭ trebuĭe să fi aflat lista spionilor ce eraŭ în Paris.

Vruseĭ să deschid sertarul dar mă gîndiĭ la banĭ şi îmĭ fu frică.

Atuncĭ am plecat pe unde venisem.

Am închis uşa după mine.

M'am coborît pe bulevard.

Cînd m'am pomenit afară am apucat la dreapta fără să ştiŭ unde mă duceam. Tot credeam că voiŭ fi arestat pe la spate.

Am cerut azil la cine ştiĭ.

Ast-fel dar d. de Labruyere zicea că generalul arătase aur omorîtoruluĭ săŭ. Adevărul e că la el nu s'a găsit de cît bilete de bancă

Amănuntele eraŭ falşe de multe orĭ.

Dar tocmaĭ aceasta dovedea că fondul articoluluĭ era adevărat căcĭ aşa fac ziariştiĭ repetă în chip neexact amănuntele şi ţin numaĭ la sensul general al faptelor.

Decĭ crezuĭ că era ceva adevăr la mijloc.

D. de Labruyere spunea că nu era să se facă de fel solidar cu nihiliştiĭ dar că făcuse numaĭ de cît un act de reportaj ştiind că omul pe care îl scăpa de pedeapsă nu era un asasin vulgar, ci un om convins care crezuse că săvîrşeşte o operă de dreptate.

„La 21 Noembrie — zicea el — peste treĭ zile după dramă, dejunam cîţĭ-va prietenĭ şi eŭ la d-na Severina ziaristă.

Pe la unu mă căută cine-va.

Era o damă care nu vrea să spue servitoruluĭ cine era.

El îĭ spusese că nu puteam să vorbesc cu ea atuncĭ fiind la masă.

Atuncĭ ea îĭ dăduse un plic în care se afla un nume pentru care uşile aceleĭ case nu puteaŭ rămîne închise, căcĭ ele se deschideaŭ tot-d'a-una proscrişilor tuturor opiniunilor şi tuturor patriilor.

Trecurăm, Ana Severina, şi eŭ, într'o odae de alăturĭ.

Era o femee de vre'o 30—40 de anĭ blondă şi slabă.

Imĭ zise cu un glas de copiĭ bolnav:

— Padlewski e în Paris, sînt trimisă de el la d-v. să aflu dacă voiţĭ să'l ajutaţĭ să fugă?

Eram mişcat.

Nu ştiam ce să zic.

Mă uitaĭ la d-na Severina.

O întrebaĭ:

— Ce zicĭ?

Ea nu răspunse îndată.

Se gîndea şi ea.

Era liniştită şi palidă.

Se uită drept în ochĭ la cea-l'altă femeĭe.

Apoĭ întrebă scurt:

— Omor ordinar saŭ act de dreptate?

— Act de dreptate...

Atuncĭ Severina se întoarse spre mine.

Imĭ porunci.

— Scapă'l!

* * *

Cunoşteam puţin pe doamna Severina o admiram însă ca scriitoare

Am judecat după scrierile eĭ şi mĭ-am zis că lucrul trebuia să se fi petrecut aşa şi că ea, de sigur fusese inspirătoarea combinaţieĭ în urma căreĭa Padlewski izbuti de a fugi.

Lucrul era simplu.

George de Labruyere spunea apoĭ ce plan făcuse ca să scoată pe Padlewski din Franţa.

Avusese multe duelurĭ.

Se gîndi că un noŭ duel va părea lucru uşor.

Făcu dar să se răspîndească vorba că are un duel misterios în străinătate, lucru care era să atragă asupră'ĭ atenţia poliţieĭ dar o va depărta de la altă presupunere.

Numaĭ că spre a se duce împreună cu doĭ martorĭ — dintre care unul era Padlewski — departe trebuiaŭ banĭ.

Atuncĭ se adresă ziaruluĭ „l'Eclair".

Se duse la director.

Iĭ zise:

— Am în cap un reportaj extra ordinar cum n'a avut nicĭ un ziar.

— De ce e vorba.

— Nu pot spune de ce e vorba, pînă cînd îţĭ voĭ da „materia". Vreĭ să'mĭ avansezĭ în asemenea condiţiunĭ suma necesară pentru acest reportaj?

— Da.

Ziarele publicară că Labruyere se ducea în Tirol ca să bată în duel

Plecase.

Eşise din ţară.

Padlewski scăpase.

Iacă ce zicea ziaristul:

(Va urma)

In cercurile diplomatice din Capitală se dă din noŭ ca absolut sigură vizita regeluĭ Carol la Constantinopol.

Miniştriĭ străinĭ aŭ fost informaţĭ despre acest lucru de guvernele lor, cu ordine de a se informa pe lîngă ministrul nostru de externe asupra scopuluĭ acesteĭ vizite.

D. Ganea, primarul oraşuluĭ Iaşĭ, şi d. Penescu prefect, aŭ făcut o vizită d-luĭ general Iarca pentru a lua o înţelegere în privinţa caseĭ unde urmează să fie găzduit regele în timpul cît acesta va sta în Iaşĭ.

Loja Steua Dunăreĭ *a luat iniţiativa să ridice în Dealul-Spireĭ un monument în amintirea eroilor căzuţĭ în lupta de la 13 Septembrie 1848. S'aŭ lansat liste de subscripţiunĭ.*

Joĭ seară s'a dat rezultatul tezelor candidaţilor la bacalaureat prezentaţĭ la Iaşĭ.

Din 108 candidaţĭ aŭ reuşit 72.

Trenul care a sosit aseară din Predeal a avut o întîrziere de o oră, din cauza unor micĭ reparaţiunĭ pe linia maghiară.

D. d-r. Felix a vizitat erĭ institutul de vaccină de la şosea şi a rămas foarte satisfăcut de starea institutuluĭ.

Un mare număr de comercianţĭ şi cămătarĭ din Capitală aŭ fost citaţĭ pentru astă-zĭ la parchet spre a fi interogaţĭ asupra provenienţeĭ poliţelor d-luĭ Radu Văcărescu.

Intre ceĭ citaţĭ se află şi Lazăr Weintraub, Goldwurm, avocatul Enescu, etc.

Joĭ a început mutarea efectivuluĭ vecheĭ universităţĭ de Iaşĭ în noul local. Laboratoriul de fizică a fost deja mutat.

D. dr. Brăescu, actual medic primar al spitaluluĭ de nebunĭ din Iaşĭ, a sosit azĭ în Capitală.

D-sa a fost însărcinat de comuna Iaşĭ să studieze modul cum sînt instalate stabilimentele de băĭ din Capitală.

Se spune că d. dr. Brăescu va fi numit director al băeĭ comunale din oraşul Iaşĭ.

D. Baiardy, dirigintele oficiuluĭ telegrafo-poştal de la „Independance Roumaine“, a cîştigat 500 leĭ la loteria societăţeĭ funcţionarilor publicĭ.

D. St, Deşilă a fost ales membru în consiliul judeţean din Vasluĭ.

Alegerea d-luĭ Deşilă a fost confirmată de ministrul de interne.

Din Constanţa se telegrafiază că în împrejurimile aceluĭ oraş aŭ izbucnit maĭ multe incendiurĭ, distrugînd foarte multe case şi clăĭ cu fîn.

D. Niculeanu, directorul serviciuluĭ viticol de la ministerul de domeniĭ, care a luat parte la congresul de viticultură din Tulusa, s'a întors în Capitală şi a fost primit în audienţă de D. Stolojan, căruia i-a remis un raport amănunţit asupra lucrărilor congresuluĭ.

Zilele acestea se va face numirea prefectuluĭ de Tîrgovişte.

Guvernul ar voi să numească tot pe fostul prefect Vasilache Dumitrescu, dar maĭ mulţĭ liberalĭ fruntaşĭ din localitate aŭ venit în Capitală şi stărue ca Dumitrescu să nu fie numit.

Printre candidaţiĭ la această prefectură se află şi d. Fundăţeanu, rudă de aproape cu d. Stătescu.

D. Stolojan pleacă mîine în Moldova pentru a inspecta maĭ multe moşiĭ de ale statuluĭ.

Eforia bisericeĭ Sf. Haralambie din Iaşĭ a fost autorizată să primească legatul de 24 miĭ leĭ, în imobile, lăsat prin testament de defunctul Vasile Tacu

---

D-riĭ doctorĭ Dumitrescu şi Vercescu carĭ aŭ luat parte ca delegaţĭ la congresul „Crucea roşie“ de la Viena, s'aŭ reîntors în Capitală şi vor alcătui un raport amănunţit asupra aceluĭ congres.

D. Cozinski a fost numit comisar-director la poliţia din Tulcea, în locul directoruluĭ, care a fost destituit.

Direcţiunea Căilor ferate proectează construirea uneĭ nouĭ gărĭ la Iaşĭ.

Această gară, care va purta numele de gară centrală, se va construi pe cîmpia Frumoasa şi va servi ca punct de plecare pe linia Vasluĭ-Bucureştĭ, iar gara cea veche va rămîne ca punct de plecare pe linia Paşcanĭ-Dorohoiŭ-Cernăuţĭ.

Directorul prefectureĭ de Tulcea a fost destituit, în urma scandaluluĭ petrecut în casa fostuluĭ primar Mircea Petrescu, cînd directorul a fost crunt bătut de către poliţaiul căpitan Cernea.

Zilele acestea se va cere şi demisia poliţaiuluĭ bătăuş.

D-niĭ Argintoĭanu, dirigintele oficiuluĭ telegrafic, şi d. Nicu Constantinescu, directorul oficiuluĭ poştal din Capitală, aŭ fost înaintaţĭ inspectorĭ.

Erĭ a avut loc o lungă convorbire politică între d. C. Stoicescu şi Vasile Lascar.

D. Stoicescu fusese însărcinat de către d. Sturdza ca să trateze cu d. Lascar chestia împăcăreĭ ambelor grupărĭ liberale.

D. Stoicescu, eşind de la d. V. Lascar, a spus următoarele cuvinte unuĭ prieten :

—„Lascar şi aurelianiştiĭ sînt nişte încăpăţînaţĭ, dar vor trebui să se supună“.

Noua asociaţie a studenţilor a ales casier pentru Bucureştĭ pe d. D. Ionescu student în medicină str. Popa Rusu, 15.

Aderările se trimit dar pe această adresă.

Asociaţia eliberează cărţĭ de student, *carĭ daŭ drept la reducere la teatru, băĭ, etc.*

Cotizaţia e de 1 leŭ *pe lună.*

Taxa de înscriere, 1 leŭ.

Taxa pentru carta de stud. 1 leŭ.

In curînd se va publica manifestul noueĭ Asociaţiĭ.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 19 Septembrie. — Regele va sosi mîine la Atena ca să primească demisiunea cabinetuluĭ.

In general se înlătură probabilitatea unuĭ minister Delyannis. Totuşi se vorbeşte de un cabinet al delyanniştilor, sub preşedinţia d-luĭ Zaimis. D. Delyannis nu va face de loc parte din acest cabinet.

Un cabinet de coaliţiune pare maĭ probabil.

Contantinopol, 19 Septembrie.—Contrariŭ ştireĭ dată de „Corespondenţa Politică“, ministrul de războiŭ declară că nu se va libera nicĭ un soldat al armateĭ de operaţiunĭ înainte de semnarea tratatuluĭ de pace definitiv.

Budgetul statuluĭ austriac

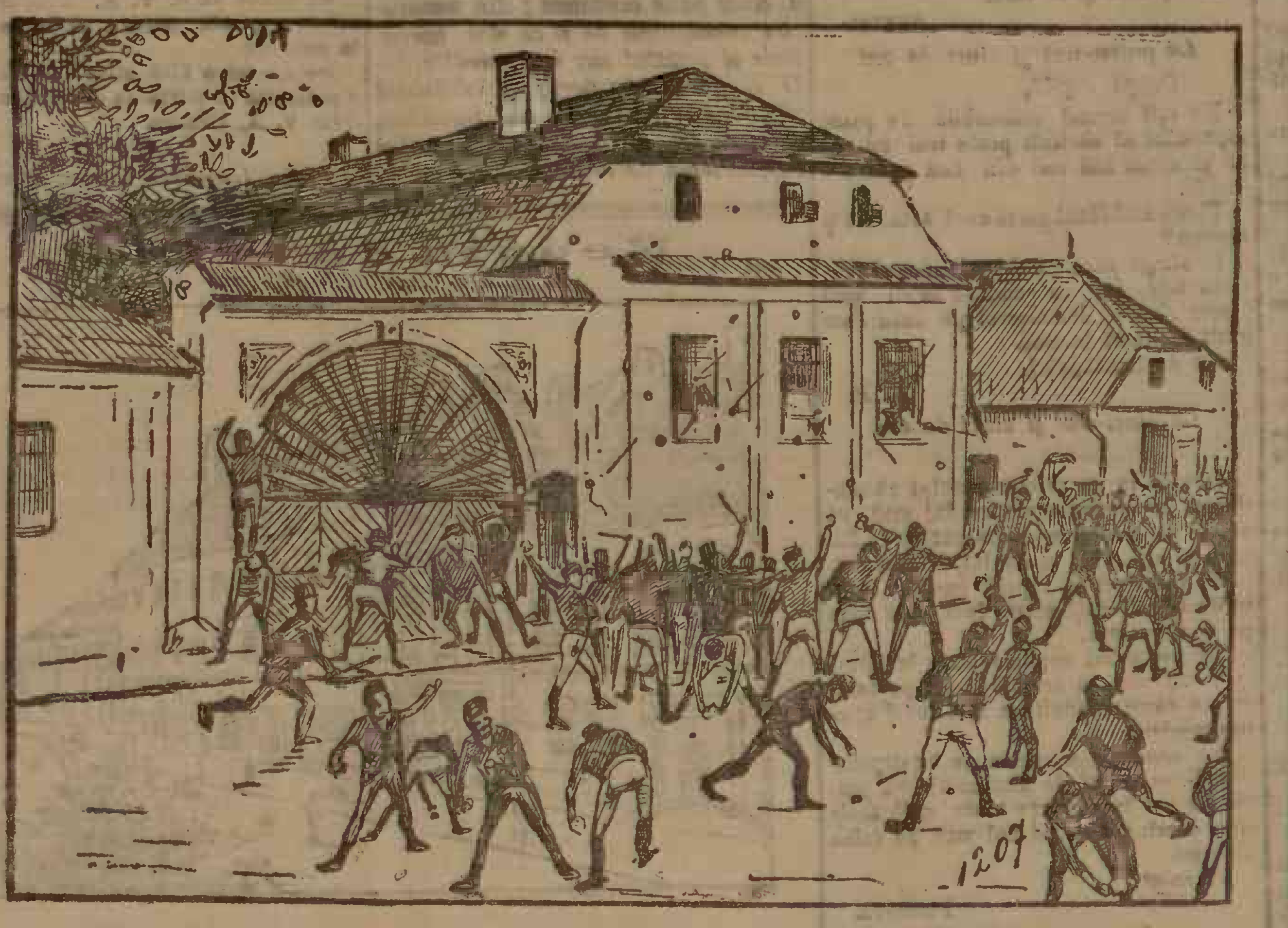
(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*

Viena, 19 Septembrie. — Budgetul pe 1898 a fost depus pe biuroul Reichsratuluĭ. Totalul cheltuelilor se urcă la 715,920,827 fiorinĭ, adică 26,776,126 fl. maĭ mult de cît în 1897. Veniturile se urcă la suma de 719.900,282 fiorinĭ, adică cu 30,745,143 fiorinĭ maĭ mult de cît în 1897.

Viena, 19 Septembrie.— Camera deputaţilor. — *In expunerea sa ministrul de finanţe relevează ca dovada creşteriĭ credituluĭ Austrieĭ, cursul favorabil al rentelor amortisabile, din care părţĭ marĭ sînt plasate în Francia, Germania şi chiar în Suedia. Excedentul bugetuluĭ de 390.000 fl. se va reduce probabil la 900000, numaĭ din cauza chieltuelilor comune. Ministrul speră că marea lucrare a reformeĭ impozitelor se va termina în curînd (aplause).*

Deputaţiĭ centruluĭ propun crearea uneĭ Curţĭ de onoare parlamentară.

Casa luĭ dr. Raţiŭ

Atitudinea Romînilor şi hotărîrea cu care fruntaşiĭ conduceaŭ lupta în contra Maghiarilor, i-a înfuriat pînă într'atîta pe strănepoţiĭ luĭ Arpad în cît n'aŭ maĭ vroit să cruţe nicĭ măcar casele Romînilor.

Iată cum Maghiariĭ cu bolovanĭ şi ciomege se năpustesc asupra locuinţeĭ preşedinteluĭ comitetuluĭ naţional de peste munţĭ.

Aŭ spart geamurile, aŭ devastat locuinţa martiruluĭ, aŭ săvîrşit o infamie.

Nenorociţiĭ n'aŭ izbutit însă să-l înspăimînte pe viguroşul bătrîn. Raţiŭ stă şi azĭ neclintit ca o stîncă la postul de onoare, în fruntea luptătorilor.

Ultime informaţiunĭ

Romîniĭ din Ungaria în primejdie

Regele Romînieĭ a vizitat Budapesta tocmaĭ într'un moment cînd situaţiunea Romînilor din Ungaria este dintre cele maĭ îngrijitoare.

Şovinismul maghiar a luat proporţiĭ enorme, iar visul de mult nutrit al Ungurilor, acela ca centrul de gravitate al monarchieĭ austro-ungare să se strămute de la Viena la Budapesta,—e pe cale de a se realiza.

*

Intr'adevăr, împăratul Franz-Iosef face totul ce-ĭ stă în putinţă pentru a strămuta toată viaţa politică austro ungară la Budapesta. In acest scop se zice că ar fi luat hotărîrea de a rămînea cea maĭ mare parte a anuluĭ la Budapesta, a primit în acest oraş vizita împăratuluĭ Germanieĭ şi a regeluĭ Romînieĭ, şi a început să ţie reale consiliĭ de miniştri la Budapesta. Se vorbeşte acum că împăratul va numi miniştri a latere austriacĭ, adică miniştri austriacĭ carĭ să aibă reşedinţe la Budapesta, după cum miniştrĭ a latere ungureştĭ aŭ acum reşedinţe la Viena.

*

Dacă toate acestea sînt pentru Ungurĭ dovezĭ că împăratul se asociază la sforţările lor, menite să strămute centrul de gravitate al monarchieĭ de la Viena la Budapesta, dacă eĭ aŭ început să vadă că Franz Iosef voeşte să asigure preponderanţa statuluĭ maghiar, prin faptul că a consimţit la formarea artilerieĭ honvezilor, apoĭ Unguriĭ văd o dovadă şi maĭ mare că le-a venit apa la moară, în faptul că împăratul a dăruit din caseta sa particulară baniĭ trebuincioşĭ pentru ca să se ridice zece statuĭ la diferiţĭ eroĭ din istoria poporuluĭ maghiar. Unguriĭ văd în acest dar regal un mare simbol, acela că Franz Iosef vroeşte să se ataşeze la tradiţiunile istorice ale poporuluĭ maghiar.

*

Această credinţă însă nedezminţită de împărat, ci din contră întărită prin fel de fel de acte şi manifestaţiunĭ, ce pun în mirare chiar şi pe Ungurĭ, implică în sine o mare primejdie pentru Romîniĭ din Transilvania. Intr'adevăr, dacă Unguriĭ aŭ îndrăznit să procedeze la maghiarizarea Romînilor cu atîta violenţă, atuncĭ cînd se părea că împăratul nu admite tiranizarea naţionalităţilor, cu cît maĭ multă violenţă şi brutalitate vor proceda eĭ astăzĭ la distrugerea neamuluĭ romînesc, astăzĭ cînd ştiŭ că împăratul se sprijină numaĭ pe dînşiĭ în guvernarea Austro-Ungarieĭ?

*

E o tactică veche la Habsburgĭ ca, orĭ de cîte orĭ sînt în primejdie în Austria, să alerge la Ungurĭ. Şi aceştia din urmă aŭ profitat în totdea-una de asemenea cazurĭ, pentru ca să obţie fel de fel de privilegiĭ şi favorurĭ, şi maĭ ales pentru ca să îşĭ întărească naţionalitatea. Nicĭ de astă-dată Unguriĭ nu vor lăsa să le scape ocazia ; şi de astă-dată eĭ vor lucra cu energie la întărirea naţionalităţeĭ maghiare, ceea ce, după concepţiĭ ungureştĭ, nu însemnează altă ceva, de cît distrugerea naţionalităţilor nemaghiare din Ungaria.

Pentru Romîniĭ din Ungaria se apropie decĭ grave momente. Maĭ mult ca nicĭ odată se cere acum solidaritate, se cer sacrificiĭ, se cere dragoste de neam !

Dal.

Mîine vine înaintea tribunaluluĭ de Ilfov, secţia III-a, procesul cămătarilor.

Se crede că procesul va fi din noŭ amînat, de oare-ce cămătariĭ cer disjoncţiunea proceselor, aşa ca samsariĭ să fie judecaţĭ separat de cămătarĭ.

D. Cernea, advocatul luĭ Jean Avramescu, va susţine însă, şi cu drept cuvînt, ca toate procesele să fie judecate împreună, de oare-ce cămătariĭ aŭ lucrat cu ajutorul samsarilor şi reciproc.

Intre colectiviştiĭ din Bacăŭ s'a ivit o straşnică ceartă. Postul de primar fiind vacant, este vorba cine să se aleagă în această funcţie.

Pînă acum doĭ sînt concurenţiĭ maĭ sigurĭ de reuşită : d. deputat N. Vlaicu şi d. ajutor de primar Iamandi, susţinut de prefectul de judeţ Sachelarie.

Ministrul domeniilor a acordat suma de 25,000 leĭ şcoaleĭ de agricultură de la Herăstrăŭ, spre a cumpăra vite de rasa Siemmenthal şi Schwyz.

In acest scop directorul şcoaleĭ, d Munteanu, va pleca zilele astea în Elveţia.

Loteria funcţionarilor publicĭ

La primăria Capitaleĭ aŭ fost prezentate pînă acum spre încasare 50 de bilete carĭ aŭ cîştigat diferite loturĭ la loteria societăţeĭ funcţionarilor publicĭ.

Pînă acum s'aŭ găsit în regulă următoarele bilete prezentate de: Ţăranul Dominte 50.000 leĭ, Casa Steriu 10.000, Casa Ieschek 1.000, I. Petrini, direct. pref. Iaşĭ 5.000, Feruci Ferrario, antreprenor Brăila 5.000, M. I. Nicolau, percep. Vlaşca 500, şi tot M. I. Nicolau, percep. Vlaşca 50, I. Titaliti, funcţ. comun. 500, L. Bayardi, dirigintele oficiuluĭ poştal de la „L'Indépendance Roumaine“ 500, Archimand. Dositeĭ Botoşeneanu 200, Chr. Goga, advocat 200, Ghiţă Adamescu, untar 200, I. Schapira, funcţ. comercial 200, Andreĭ Vizanti, senator 200, Lt. Al. Cociu din jandarmerie 100, Max Steinhart, Carol 31, 100, Teodoru, institutor 100, M. Ionescu 200 şi alţiĭ cu sume de 50 şi 20 leĭ.

Unele bilete aŭ fost însă găsite falşificate. Falşificările s'aŭ comis cu ajutorul uneĭ cernelĭ chimice, schimbîndu-se orĭ adăogîndu-se unele ţifre pentru a forma numărul cîştigător.

O parte din falşificatorĭ aŭ fost deja arestaţĭ, iar biletele falşificate înaintate parchetuluĭ.

La 23 Septembrie va avea loc, la Curtea cu juraţĭ din Capitală, procesul pe care d-na dr. Satinover l'a intentat dentistuluĭ Ochsenberg, pentru calomnie.

In acest proces scandalos, sînt citaţĭ o mulţime de martorĭ din înalta societate bucureşteană.

D. Spiru Haret, ministrul de instrucţie publică, a plecat la Sinaia, pentru a supune regeluĭ programul primireĭ sale la Iaşĭ, cu ocazia inaugurăreĭ noului local al universităţeĭ d'acolo.

Astăzĭ s'a pus în vînzare primul număr din

Moda ilustrată

Care se găseşte la toţĭ vînzătoriĭ, chioşcariĭ şi depozitariĭ ADEVERULUI din Capitală şi provincie.

20 banĭ exemplarul

D. Stolojan, ministrul domeniilor, a plecat aseară în Moldova spre a inspecta pepenierile de viţe ale statuluĭ.

Cămătarul dentist Ochsenberg a adresat regeluĭ o petiţie prin care se plînge în contra magistraţilor din ţară, dar maĭ cu seamă în contra Curţeĭ de Casaţie care l'ar fi condamnat pe nedrept la 200 de leĭ amendă, şi pierderea dreptuluĭ de a purta titlul de doctor.

Ochsenberg invoacă în favoarea sa faptul că un mare număr de dentiştĭ se intitulează „doctorĭ“, fără ca cine-va să se fi atins de eĭ, pe cînd el a fost tîrît în faţa justiţieĭ şi condamnat de către Curtea de Casaţie.

Cauzele pretinseĭ persecuţiĭ sînt, după Ochsenberg, invidia şi ura, pe carĭ le aŭ uniĭ doctorĭ în contra luĭ, şi în special d-rul Felix pe care l'a bătut acum cîţi-va anĭ.

De sigur că petiţia luĭ Ochsenberg va fi trimisă ministruluĭ de justiţie care va cerceta cazul.

Plimbările ministruluĭ de lucrărĭ publice

D. Ionel Brătianu iar pleacă la plimbare. Şi de astă-dată cu fast mare. S'a întocmit un program al călătorieĭ şi de erĭ aŭ plecat ingineriĭ înainte, ca să prepare dejunurile, conacurile, băuturile, petrecerile, etc., etc.

D. Ionel Brătianu va face călătoria de acum, însoţit de către d-nu baron d'Aerenthal, ministrul Austrieĭ, de d. Saligny, inginer Rîmniceanu, etc.

*

Scopul călătorieĭ este vizitarea lucrărilor celor două liniĭ de C. F. de joncţiune cu liniile austriace : linia de la T.-Roşu şi acea de la T.-Ocna.

Luni la 12 şi jum., d. ministru împreună cu invitaţiĭ d-sale, vor pleca din gara Piteştĭ la Curtea-de-Argeş.

Acĭ dejun.

*

D. ministru va vizita poziţiunile de la Curtea de Argeş spre Căpăţînenĭ, pentru ca să vadă dacă linia Piteştĭ-Curtea de Argeş trebuie să se unească cu linia care merge la graniţă, la punctul Călimăneştĭ, saŭ trebuie să meargă pe la Căpăţînenĭ şi să întîlnească în alt punct maĭ sus linia de la graniţă.

Linia Curtea de Argeş-Călimăneştĭ este de 20 kilometri, pe cînd pe la Căpăţînenĭ linia ajunge la vre-o 40 de kilometri şi va fi nevoie să se facă un mare tunel.

Ducîndu-se linia pe la Căpăţînenĭ se înlesneşte tăierea şi exploatarea padu-

---

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL“

36

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ şi întreţinuţĭ

VII

Cele treĭ scrisorĭ

Servitorul continuă :

—De un şnapan care-ĭ furase cerceiĭ şi ceasornicul...

— Şi acest mizerabil e cunoscut ?

— Se pare că e un recidivist ale căruĭ semnalmente se cunosc...

— Atuncĭ, el trebuie să fie deja arestat...

Servitorul privi pe conte cu o mirare naivă :

— Arestat ?... Ah ! încă nu ! .. Eh bine, şi poliţia ? Poliţia nu maĭ aresteaza asasiniĭ, domnule.. maĭ ales de cît va timp încoace. Nu maĭ e în obiceiurile sale.. afară numaĭ dacă cel ce a dat lovitura nu va veni să se prezinte singur la arest...

Şi cu o intenţiune continuă :

— Şi chiar nicĭ în acest caz nu sîntem sigurĭ că va fi arestat.

D-l de Treguier cugeta :

— Această femeie sugrumată... Ziua în amiaza mare... Intr'un cartier ca acel din strada Saint-Denis.

El se simţea rece în spate, continuînd a zice servitoruluĭ :

— Dă-mĭ haina, bastonul şi pălăria.

El eşi.

Pe bulevard, ochiĭ săĭ păreaŭ că recunosc pe văduva luĭ Fabricius, în fie-care din numeroasele şi frumoasele dame carĭ se preumblaŭ, profitînd de această frumoasă zi de iarnă, pentru a'şĭ face vizitele şi întîlnirile lor. O căută pretutindene. Şi îşĭ zicea că dacă hazardul l'ar ajuta să întîlnească pe scumpa luĭ iubită, nimic în lume nu l'ar împiedica să meargă la ea.

Sosi seara. Voiajorul nostru intră să prînzească la cafe Riche. Apoĭ se întrebă unde să-şĭ omoare timpul. Se dădea „Don Juan“ la Operă. Contele Jean se gîndi...

— Ea adoră muzica. Maĭ ales a luĭ Mozart. E imposibil ca ea să nu vie pentru a asculta capo-dopera compozitoruluĭ săŭ favorit.

Ast-fel se grăbi să se întoarcă acasă pentru a se pune în ţinută de gală, şi în urmă să se instaleze la Operă în fotoliul de orchestră.

Dar nu se nelinişte a de ceea ce se petrecea înaintea rampeĭ !

Privirile şi spiritul săŭ eraŭ aiurea.

Acesta nu se ocupa de cît de Diana-Suzel.

Ceĭ-l'alţĭ, repede şi chiar alergînd, mergeaŭ din amfiteatru la balcon, din lojĭ la galeriĭ şi pătrundeaŭ, cu o indiscretă ardoare de a afla, pînă sub grilajul avanscenelor şi bevarelor.

Speranţe pierdute ! Cercetărĭ deşarte ! Atenţie infructuoasă !

El părăsi fotoliul după triul măştilor.

— Acasă, îşĭ zise el, mĭ-e răŭ.

Totuşĭ, nu se duse acasă, cafeneaua Păceĭ era în drumul luĭ. Se opri pe terasă.

Aicĭ nu se afla nicĭ un consumator.

Am zis căĭ era răŭ, frig.

Dar şederea sa la Canada întărise de mult pe gentilomul contra „intemperiilor sezoanelor“.

El se aşeză decĭ la o masă din faţa Opereĭ. aprinse o ţigară şi ceru o cafea.

Ceva ciudat se petrecea în el. Diana Vernon fusese aproape de el, sub acelaşĭ acoperămînt. Ea o simţise... O văzuse chiar aproape... Suflarea tinereĭ femeĭ trecuse chiar pe lîngă gît şi umeriĭ săĭ tremurînzĭ.

Din ce parte venise apariţia ? De după care zid, de unde ?

Călătorul nostru nu'şĭ putea închipui. Dar jurase luĭ D-zeŭ că lucrul se va afla. Şi, tenace ca un breton, neobosit ca un canadian, el aştepta.

VIII

La poarta din Asnieres

Spectatoriĭ, carĭ se întorceaŭ pe jos de la Operă, se împrăştiară prin diferite părţĭ.

Trăsurile, carĭ aduceaŭ pe ceĭ-l'alţĭ, alergaŭ în toate direcţiile.

De la masa sa, Jean de Treguier urmărea cu ochiul, cu o curiozitate de om gelos, pe toate cîte defilaŭ pe dinaintea luĭ.

De odată ochiĭ i se aprinseră şi inima începu săĭ bată de să se rupă şi alt-ceva nu.

La lumina felinaruluĭ, el zărise o figură cunoscută.

Şi nu'ĭ vedea de cît faţa, căcĭ mişcarea trecătorilor şi a echipagiilor îĭ ascundeaŭ coafura care era de-asupra şi corpul care era de-desubt ; dar gentilomul nu putea să se înşele.

— Ea ! strigă el ridicîndu-se.

Voi să-şĭ controleze prima senzaţie prin o a doua privire.

Numaĭ că o încăerare de trăsurĭ şi de pietonĭ se punea între dînsul şi obiectul curiozităţeĭ sale ; şi, cînd ochiu'ĭ putu să străbată mulţimea din noŭ, nu maĭ întîlni, la locul în care crezuse că descoperise pe Diana, de cît profilul vag şi imberb al unuĭ adolescent care conversa cu un domn înalt.

Ceĭ doĭ interlocutorĭ se părăsiră.

Cel maĭ mic salută pe interlocutorul săŭ şi se întoarse.

D. de Treguier nu se înşelase.

Felinarul lumină pentru a doua oară trăsăturile fosteĭ comediane.

In adevăr aceasta din blondă devenise brună şi nimenĭ nu i-ar fi bănuit sexul sub costumul bărbătesc pe care'l purta cu atîta uşurinţă...

Dar gentilomul cunoştea admirabilele resurse ale talentuluĭ eĭ. Şi, după ce aruncă un ludovic pe măsuţa de zinc, apucă pe partea ce'l repara de obiectivul săŭ...

Dar, cînd ajunse la locul unde ceĭ doĭ de adineaorĭ vorbeaŭ, aştia tocmaĭ se despărţiaŭ.

Cel maĭ mare se duse în spre Montmartre.

Cel maĭ mic apucă de a lungul străzeĭ Auber.

Contele îl urmă de la distanţă.

Acum nu se maĭ îndoia.

In schimb însă, ezita teribil. El ezita să ajungă pe aceea care mergea înaintea luĭ. El ezita s'o abordeze.

Travestirea sub care ea se ascundea nu proba oare că nu voia să fie de loc recunoscută ?

Chiar de el însuşĭ !

Ea i-o spusese în termenĭ carĭ nu sufereaŭ nicĭ o replică.

Aşa că bietul băiat era foarte perplex.

In acest moment adolescentul nostru presupunea că ajunge la înălţimea luĭ Hammam.

Un cupeŭ al companieĭ trăsurilor micĭ intra gol. Pretinsul prinţ rus îl opri şi luă loc într'însul, după ce schimbă cîte-va vorbe cu birjarul.

In faţa magazinelor „Printemps“ contele Jean fu silit să se sue într'o trăsură care venia din spre strada Provenceĭ.

Contele zise birjaruluĭ :

Un ludovic pentru ca să urmăreştĭ această trăsură.

Şi arătă trăsura, o trăsură care o luă pe strada Roma.

— Unde vă este ludovicul, d-le? întrebă birjarul.

— Iată-l.

Şi birjarul putu să vadă, la lumina felinarelor de la trăsura sa, aurul care îmbîxia portmoneul gentilomuluĭ.

— Bine, făcu el. Suiţi-vă. Şi la drum.

(Va urma)

rilor foarte numeroase şi foarte bogate din Argeş.

D. I. Malla, care are moşie tocmaĭ la Căpăţîneni, susţine, se înţelege, acest traseŭ.

*

A treia zi, ministrul şi învitaţiĭ săĭ vor vizita linia Călimăneşti, se vor plimba pe şoseaua Lotruluĭ şi vor dejuna acolo.

Apoĭ vor pleca pînă la Turnu-Roşu şi vor trece la Sibiu.

Prînz, repauz, etc.

*

Dela Sibiu, călătoriĭ noştri se vor duce la Braşov şi de acolo se vor întoarce în ţară pe la Bacău şi vor vizita lucrările linieĭ T.-Ocna.

Ast-fel o săptămînă întreagă, d. ministru de lucrări publlice va petrece de minune.

Rep.

Astăzi va avea loc la Sinaia un consiliŭ de miniştri sub presidenţia regeluĭ.

Miniştriĭ cred că regele le va comunica rezultatul întrevedereĭ de la Pesta şi hotărîrea pe care a luat-o cu privire la mergerea la Constantinopol.

Cu această ocazie, ministrul de interne va supune consiliuluĭ de miniştri numirea prefectuluĭ de Dimboviţa şi cîte-va mişcări administrative, pe carĭ d. Ferichide le proiectase de mult, dar carĭ n'aŭ putut fi puse în executare fără consimţimîntul d-luĭ Gogu Cantacuzino.

Judeţul Ilfov este bîntuit de febra tifoidă şi de febra palustră.

Din această cauză copiiĭ şi chiar oameniĭ mor pe un cap în comunele Brezoaia, Tresţieni, Coşosba şi altele.

Şi epidemiile acestea bîntuie deja de vre-o două lunĭ şi, cu toate acestea, consiliul sanitar superior n'a luat încă nicĭ o măsură.

... Dar d. dr. Felix pleacă în concediŭ!...

G. Columbeanu, procuror general la Craiova, sosit de maĭ multe zile în Capitală pentru a raporta asupra scandaluluĭ din Caracal, a plecat erĭ la Craiova.

D. dr. Felix, directorul general al serviciuluĭ sanitar, pleacă astăzĭ la Viena, unde, în virtutea congediuluĭ pe care l'a obţinut, va sta 14 zile.

Petiţiunile comercianţilor Capitaleĭ

Printre comercianţiĭ din Capitală se observă o mişcare foarte mare din cauza afacereĭ d-lor Cohn, Kreid şi Bercoviciĭ.

Toţĭ comercianţiĭ, fără deosebire de naţionalitate, găsesc că măsurile pe carĭ le ia judecătorul de instrucţie în contra unora din comercianţĭ sînt vexatoare pentru creditul comerciuluĭ romîn.

*

Un mare număr de angrosiştĭ aŭ făcut o petiţiune către ministrul de justiţie prin care cer ca să se hotărască dacă un comerciant dat judecăţeĭ trebuie să fie măsurat la serviciul antropometric şi dacă ministrul nu găseşte că o astfel de măsură strică prestigiuluĭ comerciuluĭ romîn.

*

Pe lîngă această petiţiune comercianţiĭ vor maĭ adresa una corpurilor legiuitoare, cerînd desfiinţarea serviciuluĭ antropometric, orĭ cel puţin să se facă o lege prin care să se stabilească cuĭ trebuie să se aplice o măsură atît de severă ca cea a măsurăreĭ.

*

Tot cu această ocazie, comercianţiĭ vor maĭ adresa o petiţie corpurilor legiuitoare prin care se va cere abrogarea articoluluĭ din codul comercial cu privire la supra-cote, de oare-ce comercianţiĭ, luînd une orĭ supra-cote, nu fac de cît să se despăgubească de pierderile pe carĭ le sufăr din cauza descelor falimente din ţară.

*

Comercianţiĭ susţin că, orĭ cît de marĭ supra-cote ar lua, nu se pot despăgubi de pagubele suferite şi tot-d'auna încasează de abia 60—70 la sută din valoarea mărfurilor pe carĭ le-aŭ dat comercianţilor căzuţĭ în stare de faliment.

In acest scop, o delegaţiune, compusă din ceĭ maĭ marĭ comercianţĭ romînĭ din Capitală, se va prezinta atît d-luĭ Sturdza cît şi ministruluĭ de justiţie pentru a cere să se ia măsurĭ ca creditul ţăreĭ să nu fie compromis.

Mircea

Presa străină şi vizita de la Pesta

Ziarul „Frankfurter Zeitung" scrie între altele:

„Faptul că regele Carol vine de astă-dată la Budapesta e foarte măgulitor pentru Ungurĭ, căcĭ le poate servi ca o nouă dovadă că punctul de gravitate politic al monarchieĭ e deja maĭ mult la Budapesta de cît la Viena. Şovinizmul maghiar exploatează din răsputerĭ aceasta şi nu se gîndeşte că vizita regeluĭ Carol maĭ are pentru Ungurĭ şi o altă faţă. Ea arată că Romînia vroieşte serios să cultiveze cele maĭ amicale relaţiunĭ cu Ungurii. Aceasta presupune însă că Ungurii sînt însufleţiţĭ de aceiaş voinţă, şi aceasta ar avea iarăşi ca urmare, că Ungurii ar trebui să facă dreptate Romînilor din ţara lor. Aceasta nu o vor face însă... Din acest punct de vedere rămîne deschisă cestiunea, dacă e bine să se ajute la prosperarea politiceĭ maghiare, atuncĭ cînd se poate vedea, că Ungurii văd numaĭ o încurajare de a continua cu apăsarea celor-l'alte naţionalităţĭ. Intru recunoaşterea politiceĭ maghiare, Franz Iosef merge în frunte, cînd promite Ungurilor că le va ridica în socoteala sa 10 statuĭ de ale eroilor naţionalĭ. Printre aceştia se află şi prinţiĭ Bocskay şi Gabriel Bethlen, carĭ s'aŭ răsculat împotriva Habsburgilor, răpuindu-le coroana maghiară. Aceasta explică în deajuns de ce Maghiariĭ sînt aşa veselĭ şi de ce îşĭ pun un ţel politic tot maĭ înalt.

*

„Budapesti Nàplo" arătînd că, în decursul vremeĭ, guvernele romîne aŭ sprijinit mişcarea trădătoare de patrie a Romînilor transilvănenĭ, continuă astfel:

Trebuie să recunoaştem că guvernul Sturdza, de cînd a luat conducerea afacerilor Romînieĭ, nu numaĭ că a rămas liber de păcatul antecesorilor săĭ, ci s'a năzuit chiar a'l exprima prin acea energie înţeleaptă, cu care s'a opus sprijinireĭ din Romînia a trădătorilor de patrie din Ungaria. Guvernuluĭ Sturdza trebuie să'ĭ dăm această recunoştinţă, că faţă cu Ungaria s'a năzuit a împlini toate postulatele ce le impune corectitatea relaţiunilor internaţionale şi cu zel a zmuls din cale toate piedicile aceleĭ politice al căreĭ act de mare importanţă este tocmaĭ vizita în Budapesta a părechiĭ regale romîne.

*

Credem că e bine să reproducem acĭ în rezumat şi aprecierile ziaruluĭ „Kronstaedter Zeitung", organul saşilor din Braşov, asupra atitudineĭ ziariştilor romînĭ:

„Cu ocazia viziteĭ împăratuluĭ Wil„helm la Pesta, ziariştiĭ ungurĭ aŭ în„vitat pe ceĭ germanĭ şi i-aŭ ospătat în „mod foarte bogat. Rezultatul acestor „ospeţe s'a manifestat în reportagiile „ziarelor germane, carĭ ar trebui numite „mincinoase şi perverse, dacă n'ar avea ca scuză faptul că şampania ungurească a slăbit simţurile acelor carĭ fabrică opinia publică în Germania. Cum s'aŭ purtat însă de bine ziariştiĭ romînĭ! Comparînd purtarea ziariştilor germanĭ cu aceea a ziariştilor romînĭ, tre„buie să'ţĭ fie ruşine că eştĭ German. „Ziariştiĭ romînĭ aŭ refuzat să participe „la banchet...".

Spio

POŞTA ZIARULUI

Unuĭ tecucean.—Nu publicăm denunţărĭ anonime.

SPORT

Alaltă-seară, 8 şi jum., a avut loc a doua zi de alergărĭ la Velodromul romîn. Aŭ fost şesse curse şi publicul azistase în mare număr.

In cursa întîia aŭ alergat Neppel, Mihăescu, Niţulescu şi Pucher. A eşit întîĭ Niţulescu.

La cursa a doua aŭ alergat: Cantili, Stavri Niculescu, Brădeanu şi Hariton. Invingătorul în această cursă a fost Cantili, cîştigînd 100 leĭ; Stavri Niculescu a eşit al doilea, luînd 80 leĭ; Brădeanu al treilea, 60 leĭ şi Hariton al patrulea, luînd 40 leĭ.

In cursa a treia aŭ alergat Tomescu, Tremel, Pucerea, Geisler şi Marwan.

Cursa a patra a fost a profesioniştilor pe tandem. Aŭ alergat şease echipe împărţite în două seriĭ. In prima a eşit întîĭ Pasini-Tomaselli, al doilea Michelet-Neppel şi al treilea Brădeanu-Stavri Niculescu. In seria a doua a eşit Max-Mihăescu întîĭ; Pucher-Niţulescu al doilea. Tandemuluĭ, pe care se afla Lurion cu Heller i-a plesnit cauciucul, aşa că mîine Duminecă vor alerga la finala de tandem numaĭ Pasini-Tomaselli, Michelet-Neppel, Max-Mihăescu şi Pucher-Niţulescu.

Cursa a cincea a fost internaţională de fond. Aŭ luat parte 7 biciclişti, Cel dîntîĭ care a eşit a fost Tomaselli, cîştigînd 160 leĭ; al doilea Max, luînd 120 leĭ; al treilea Neppel, cîştigînd 80 leĭ şi al patrulea Niţulescu, luînd 40 leĭ.

Mîine Duminecă, la ora 4 p. m. va avea loc a treia zi de alergare, care va fi şi cea maĭ interesantă, la ea avîndu-se a se cîştiga, marile premiĭ Bucureştĭ de 2900 leĭ şi Tribuneĭor de 2000 leĭ.

Astăzĭ s'a pus în vînzare primul număr din

Moda ilustrată

Care se găseşte la toţĭ vînzătoriĭ, chioşcariĭ şi depozitariĭ ADEVERULUI din Capitală şi provincie.

20 banĭ exemplarul

REPORTAGIU

Din Capitală

Erĭ circiumarul Nae Ionescu, din str. Sf. Stefan 8, voind să pue o bucată de pucioasă aprinsă într'un butoiŭ şi acesta făcînd explozie, suferi maĭ multe arsurĭ pe faţă şi la mîinĭ. Refuzînd să fie transportat la spital, d. dr. N. Dumitrescu, chemat în pripă, i-a dat primele îngrijirĭ.

Din ţară

Ni se comunică din Severin că, în ziua de 18 Septembrie, pe la orele 11 dimineaţa, individul Velcu Ralcic, de 30 anĭ, de origine sîrb, a omorît pe socrul săŭ, Dumitru Istodor, din comuna Rogova, judeţul Mehedinţĭ.

Ralcic, ştiind că socrul săŭ are ceva banĭ, îĭ cerea de cît-va timp mereŭ să'l ajute. Istodor, care în realitate nu avea atîţia banĭ după cum credea ginerile săŭ, de la un timp încetează să'l maĭ ajute.

Ralcic, crezînd că la mijloc e rea voinţă din partea socruluĭ săŭ şi văzînd că acesta refuză să'ĭ dea banĭ, lovi Joĭ cu o secure pe Istodor în cap, desfăcîndu-i'l drept în două.

După comiterea faptuluĭ, asasinul dispăru şi toate cercetările pentru prinderea luĭ aŭ rămas zadarnice.

Criza ministerială grecească

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 20 Septembrie.—D-nu Zaimis a fost însărcinat să formeze noul cabinet. Probabil că d-nu Skuludis va păstra portofoliul săŭ.

D-nu Delyannis a declarat regeluĭ că nu va sprijini de cît un minister format cu consiţimîntul săŭ, dar separaţiunile aşa de numeroase ce se produc în partidul săŭ fac această ameninţare iluzorie.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 19 Septembrie.

Cereale vîndute:

Grîŭ: 16.000 hectol.; 5 vag.; libre 51½—54; 9.25—10 preţ.

Porumb: 39.000 hect.; 2 v.; 60¾—61 libr.; 6.20—7.50 preţ.

Orz: 5.100 hect.; — vagoane; libre: 43; 4.65 preţ.

Fasole: 800 hectol.; — vagoane; — libre; 13.35 preţ.

Meĭ: 1.240 hectol.; — vagoane; libre: 59; 5.50 preţ.

Cereale sosite:

Grîŭ: 38,550 hectolitri. Porumb: 36,250 hectolitri. Secară: — hectolitri. Orz: 1.400 hectolitri. Ovăz: 8.000 hectolitri. Fasole: 4.300 hectolitri.

Marmorosch, Blank & Comp.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

18 Septembrie.

New-York: Grîŭ: prompt 1 3/8 urcare; termin 1 3/8 urcare.

Porumb: neschimbat.

Londra: slab.

Anvers: baisse.

Paris: neschimbat.

Viena:		Redeschiderea	Inchiderea
Grîŭ de prim.	fl.	11.34	11.30
„ „ toamnă	„	11.43	11.40
Ovăz de prim.	„	6.51	6.50
„ „ t.	„	—	—
Secară de prim.	„	8.67	8.62
„ „ t.	„	8.63	8.60
Por. Maĭ, Iunie	„	5.30	5.29
„ Sept. Oct.:	„	4.81	4.80

Pentru gospodine

Pastă de dinţĭ. — Să se ia: thimol 0.25 grame; extract de ratanhiac 1,0 gr.; glicerină 6,0 gr.; magnezie calcinată 0,5 gr.; borax 4,0 gr.; săpun 30,0 gr.; esenţă de mintă 1,0 gr.

Gastr.

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Emanuil Budişteanu, cu d-na Ecaterina Economu, Costache Rădulescu, cu d-ra Elena Nicolae Popescu, Iancu Ionescu, cu d-na Maria M. Enescu, Ion Ispas Gheorghe, cu d-ra Ecaterina Maria Mircea, Vasile Dumitru Ion, cu d-ra Ştefana Tănase Ganea, Iosef Fuchs, cu d-ra Paula Löffer, Petre Ion Zamfir, cu d-ra Iordana Dumitru Mateĭ, Iuliu Oliŭ, cu d-ra Maria Soare Oană, Alexandru Tudor Ianoş, cu d-ra Barbara Ion Sacali.

Reviste nouĭ

La Revue Socialiste pe luna Septembrie a apărut cu următorul sumar:

André Léo, L'ère barbare.

Hudry Ménor, La protection de l'enfance.

Paul Buquet, Après le jubilé.

P. de Lalanne, Le judaisme dans l'église.

Jules Destrée, Préoccupations intellectuelles, esthétiques et morales du Parti socialiste Belge.

Maurice Claverie, Reforme transitoire.

Henri Brissac, Critique sociale et conservatisme.

Paule Mink, Le congrès feministe de Bruxelles.

Adrien Veber, Mouvement social.

Anniversaire de Benoit Malon.

Preţul unuĭ număr e de leĭ 2

MODE

Rochie de caşemir

Această rochie de caşemir e împodobită cu galoane de velur dispuse în zig-zag.

Corsaj în formă de vestă leger bluzată. Guler Medicis. Cingătoare de velur negru Jabot de dantele.

Pălărie cu borduri drepte, garnisită cu draperie fantezie şi cu o pasăre cu pene marĭ.

Laura

Rubrica pentru toţi

Spectacole

Teatru Hugo. — Duminecă 21 Septembrie 1897, mare reprezentaţie în beneficiul veteraneĭ artiste Fany-Vlădicescu, cu renumita piesă *Femeile noastre* comedie localizată de d. P. Gusti, în 4 acte. Inceputul la orele 8 şi jum. Preţul locurilor: Loja, 20 leĭ; Stalul I, 3 leĭ; Stalul II, 2 leĭ; Stalul III, 1 leŭ; Balcon, 4 leĭ.

Se ştie neglijenţa ce a domnit, sub fosta administraţie, la *Sală de spectacole a Băilor Eforieĭ*, azĭ a luat un sfîrşit, căcĭ cunoscutul director Haimovicĭ a luat în antrepriză această frumoasă sală şi o va readuce iarăşĭ în stare de prosperare. Numele d-luĭ Haimovicĭ ajunge ca să-ĭ putem asigura o reuşită deplină.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Curienescu.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Raşca — In fie-care seară teatru de varietăţĭ sub direcţiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Preţul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Deplasărĭ

19 SEPTEMBRIE

Hotel Continental: Anton Leiz, comers., Galaţĭ. M. Palladi, prop., Bîrlad. Păucescu, prefect Iaşĭ. Zamfirescu, advocat, Iaşĭ. Osmand Cooche, preot London.

Hotel Boulevard: I. Şotuz, prop., Ulmenĭ. Tiberiu Eremia, inginer, Bîrlad. I. Baum, inginer, Ploeştĭ. Căpitan de Claez, militar, Sinaia.

Hotel Capşa: A. Săulescu, magistrat, Sinaia. I. Cantacuzino, inginer, R.-Vîlcea.

Hotel Frascati: N. Bibeanu, deputat, Caracal. D-na Julietta, voiajoră, Sinaia. Boisisia Giuseppe, voiajor, Giurgiu, Witte, medic, Viena.

Hotel English: V. Sutirescu, comers., Tulcea. Georgescu, student, Buzău. D-na Suşu, menageră, O.-Luz. Gr. Bălăceanu, prop., Paris.

Hotel de Franţa: Hugo Eisner, comers., Ploeştĭ. Nistor I. comers., Brăila. Margulius M. comers., Galaţĭ. Zuker, comers., Brăila. Mavrogheni, comers., Constanţa. Barer Leon, comers., Craiova.

Hotel Bristol: James Gray, inginer, Iaşĭ. Costovicĭ, advocat, T.-Măgurele. Pohorzky, prof., Lemberg Stanislaus Hahn, advocat, Lemberg. C. Bauerman, voiajor, Viena. Devillers, voiajor, Lige. Spitzer, ad-toa, Iaş.

Hotel Colaro: G. Bossbardt, comers., Galaţĭ. A. G. Lossa. comers., Focşanĭ. Theohari, comers., P-N amţ. Lucian Venier, prop., Bacău.

Hotel Union: Botoşoneanu, comers., Focşanĭ. Petre Iliescu, comers., Slatina. Vermut, pictor, Ploeştĭ. D-ra Botez, voiajoră, Giurgiu.

Hotel Central: Anaghostopol. moşier, Vidra. Calinics, moşier, Olteniţa. Cotoftidis, moşier, Olteniţa. Georgescu M. moşier, Lehliu. Nicolau Ilie. moşier, Mizil. Nicolescu, moşier, Buzău. Simacof Vladimir, voiajor, Moscova Caracof Alexe, voiajor. Moscova Fenef Anton, comers., Plevna. D-na Ştefanovicĭ Dănita, artistă Belgrad. Stroescu, medic, Iaşĭ.

Hotel Metropol: T. Bărbulescu, prop., Brăila. Teodorescu. inginer, Constanţa. D. Ştefănescu, prop., Bîrlad. A. Mendel, comers., Brăila.

Hotel Dacia: Căpitan Bătescu, militar, T.-Măgurele. Ganciu Ce el, comers., Rusciuk. Pădureanu, prof.. Slatina. Atanase Coiunagiu, comers., Focşanĭ. Locot, Teodorof Dudrocof, militar, Rusciuk. Stelian Stavilo, comers., Rusciuk. Bośs Agapian, comers., Rusciuk. Mosef, comers., Plevna. I. Scheporoff, inginer, Sofia.

Hotel Universal: Dinu Levent, comers., Teleorman Herscovicĭ, comers., Iaşĭ. N. Mavrodin, comers., Brăila. Xenofon Teoeoridi, arendaş, Săruleştĭ. Petrică Vasilescu, arendaş. Ploeştĭ.

Hotel Gabroveni: Rosemberg, comers., T.-Jiu. D-na Popescu, comers., Zimnicea. Zaharia Sovof. comers., Severin. D. Maria Ghimpeţeanu, comers., Călăraşĭ. B. Lăzărescu, comers., Piteştĭ.

Bibliografiĭ

A apărut: **Legea pentru judecătoriile de pace,** comentată şi adnotată cu juris prudenţă de *M. P. Rădulescu*, d-r în drept şi judecător de pace. Se află de vînzare la: librăria Alcalay Müler şi Haiman precum şi la autor în Văleniĭ de munte. Depositul general la librăria Carol Göbl. Pentru librăriĭ 20% rabat.

207 - 20

*

A apărut **Memento al elevuluĭ de curs secundar,** de Alexandru Nicolau profesor.

Sumarul „Revisteĭ literare": Cronica de d. Th. M. Stoenescu; Lied noŭ (poezie) de d. Dem. Moldoveanu Istoria Teatruluĭ Romîn, de d. St. Vellescu; Peisagiŭ sentimental, dupe Bourget, de d. locot. V. Fărcaşanu; Destăinuirea, (nuvelă), de d. Caton Teodorian; Iubita mea, (poezie), de d. G. D. Mugur; Pe apă, (znoavă), de d. G. Crăciunescu; Educaţia unuĭ vi:conte, dupe Noriac, de d. Th. Theodosiade; Doamna Clara, (poezie), de d. Eustrat Calognomu; Vorbe, de d. G. Crăciunescu; Cinstiţĭ, (poezie), de d. colonel G. Boteanu; Scuză greşită, de d. P. M. Rădulescu; Epigrame, de d. Chr. N. Dumitrescu Băcanul, (nuvelă), de d. N. Rădulescu-Niger; Oîntă, (poezie), de d. Petru Uhrinowski; Amăgire, (poezie), de d. O. Saphir; Distracţiĭ, de d. Satan; Buletin Bibliografic, de d. Rex; Avis, de Administraţie.

*

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Preţul 2.50.

Băĭ

Stabilimentul de hidroterapie.—Str. Vesteĭ, sub direcţiunea d-ruluĭ Erdreich.

Băĭ medicale, masaj, electroterapie, gimnastică, cură după metoda părinteluĭ Kneip; băĭ de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baia Centrală.— Strada Bis. Eneĭ, sub direcţiunea d-ruluĭ Zusman.

Băĭ de abur, de putină, băĭ medicale,

Baĭă regală. Paalatul Băilor Eforieĭ). Bulevardul Elisabeta. Haman, baie turco-romînă, (aier cald). Hidroterapie complect ă. Localul complect restaurat. Piscinadeschisă în toate zilele.

Băile Mitrasevsky str. Poliţieĭ No. 4 şi 6 cel maĭ îngrijit şi maĭ bun stabiliment de băĭ de Aburĭ şi Putinĭ, mare basin cu apă limpede şi diferite duşurĭ sistematice.

Deschis în toate zilele.

Noutăţi literare şi ştiinţifice

Astăzĭ am primit în sala noastră următoarele noutăţĭ literare şi ştiinţifice:

G. R. Motru, **F. W. Nietzsche** viaţa şi filozofia sa. Leĭ 2.50.

Sidney et Beatrice Webb, Histoire du Trade Unionisme. Leĭ 10.

I. I. Jusserand, Histoire littéraire du peuple Anglais, des origines à la renaissance. Leĭ 7.50.

Ch, Antoine, Cours d'économie sociale. Leĭ 9.

Giddigs, Principes de Sociologie. Leĭ 8.

Th. Ribot, L'évolution des idées générales. Leĭ 5.

I. Novicov, Conscience et volonté sociales. Leĭ 8.

Fr. S. Nitti, La population et le système social. Leĭ. 7.

Sigismond Balicki, L'état comme organisation coercitive de la Société politique. Leĭ 6.

Alfred Rambaud, L'anneau de César, 2 volume ilustrate. L. 6.

Fr. H. Giddings Principes de sociologie Leĭ 8.

I. Michelet L'amour, la femme Leĭ 7.50,

Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. Collection historique des grands philosophes Leĭ 10.

D-r Legrain Des anomalies de l'instinct sexuel, et en particulier des niversions du sens génital Leĭ 2.

Albert Métin Le socialisme en Anglerre Leĭ 3.50.

Charles Andler Les origines du socialisme d'état en Allemagne Leĭ 7

Emile Durkheim Le suicide. Etude de sociologie Leĭ 7.50.

Louis Defert L'enfant et l'adolescent dans la société moderne Leĭ 2.

James Fillis Principes de dressage et d'équitation, un volum de 450 paginĭ şi cu multe ilustraţiunĭ Leĭ 12.

Frédéric Dillaye Les nouveautés photographiques Leĭ 2.

Frédéric Masson Napoléon et sa famille Leĭ 7.50.

Enrico Ferri Les criminels dans l'art et la littérature Leĭ 2.50

E de Roberty Le psychisme social Leĭ 2.50.

J. Appy Trois milliards de français ou la solution des questions politiques, sociales, philanthropiques et de population Leĭ 5.

Georges A. Mandy Les étrangers devant la justice en droit international privé Leĭ 4.

Th. Funk Brentano La science sociale, Morale politique Leĭ 7.50.

Léon Say Finances publiques, Liberté du commerce Leĭ 3.

Fridtjof Nansen Vers le pole, un velum cu 200 ilustraţiunĭ după fotografiile şi desemnele exploratoruluĭ Leĭ 10

Mortillet Formation de la nation française Leĭ 6.

D-r Laupts Perversion et perversité sexuelles Leĭ 7.

Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et du talent Leĭ 2.50.

Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Leĭ 4.

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —graţie unuĭ aranjament cu o o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, preţul edituređ din Paris.:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recommencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Georges Ohnet. Le curé de Favières leĭ 3.25.

Catulle Mendés. La première maîtresse eĭ 3.25.

Fernand Vaudérem. Les deux rives leĭ 3.25.

Paul Bourget. Voyageuses Leĭ 3.25.

Pentru provinciĭ să se adaoge pentru porto.

Călăuze nouĭ pentru călătorĭ

In colecţia călăuzelor *Nebunelli* a apărut un al treilea volum;

Franzensbad şi împrejururile luĭ conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Franzesbad Leĭ 2.

Următoarele volume aŭ maĭ apărut în această colecţie de călăuze:

Marienbad *şi împrejurimele luĭ*, conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

Viena *şi împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck şi Presburg şi pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Baedeker Belgiqe et Holande cu 13 hărţĭ, 21 planurĭ de oraşe şi maĭ multe planurĭ de musee . . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărţĭ, 12 planurĭ de oraşe şi la fine un mic manual de conversaţiĭ francezo-Danez-norvegien-suedez . . . . . leĭ 6—

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucureştĭ*

19/1 Septembrie 1897.

VIENA	
Napoleonul Fl.	9.515
Rubla	127.37
Credit. Austalt.	356.
Cred. fonc. austr.	459.
„ ungar.	390.
Drum fier austr.	339.70
Lombards	84.20
Alpine	121.50
Losurĭ turceştĭ	62.60
Renta perp. austr.	102.15
„ arg.	102.15
„ aur	123.90
„ ungară	121.65
Francofurt	
Renta Rom. 5% Fl.	101.15
„ „ 4%	88.50
BERLIN	
Napoleonul	16.18
Rubla	216.90
Disconto	198.75
Schimb. Londra	20.25
„ Paris	80.75
„ Amsterdam	168.50
„ Viena	—
„ Belgia	80.50
„ Italia	76.70
Ren. Rom. 5% Fl.	101.70
„ „ 1890 4%	90.70
„ „ 1891 4%	90.60
„ „ 1896 4%	90.60
Imp. mun. Bucur.	100.
PARIS	
Banca Otomană	601.
Losurile Turceştĭ	116.50
Impr. Egyptian	—
„ Helenic	—
Drum de fier austr.	782.
Alpine	.278.
Renta Fran. 3½	107.27
„ „ 3%	103.42
Ren. Romînă 5%	102.30
„ 4%	91.75
„ 1896 4%	—
Ren. Italiană	94.27
„ Ungară	104.12

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă lei	106
6% „ amor. 1881	102
5% „ „ (Im. 1892)	101
5% „ „ din 1893	101
5% „ „ 1894 int.	97
4% „ „ (Im. 32½ milioane)	89
4% „ „ (Im. 50 milioane)	89¾
4% „ „ (Im. 274 milioane)	90½
4% „ „ (Im. 45 mil.) 1891	89¾
4% „ „ (Im. 120 mil.) 1894	89¾
4% „ „ (Im. 90 mil.) 1896	90½
5% „ C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
5% Oblig. Stat (Conv. rurale)	108
10 Oblig. Casei Pensiunil. a 300 lei	—
Imprumuturĭ de oraşe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1883 lei	98¾
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1884	—
6% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1888	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1890	89
Idem Idem 1895	86½
Imprumuturĭ de Societăţĭ	
5% Scr. fonc. rurale lei	83⅞
5% „ „ urb. Buc.	88¾
5% „ „ „ Iaşĭ	86¼
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romînieĭ lei	—
Banca Agricolă	—
Banca Romînieĭ	—
Soc. asig. Dacia-Rom.	—
„ „ Naţională	—
„ „ reas. Patria	—
„ rom. con. inc. p.	—
„ de Basalt artific.	—
„ Letea	—

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărţĭ şi 27 planurĭ . . . . . leĭ 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărţĭ şi 12 vederĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Italie centrale cu 10 hărţĭ, 31 planurĭ de oraşe, 1 vederea a Romeĭ, vederea Foruluĭ Roman şi altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărţĭ, şi 27 planurĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe . . . . leĭ 6.25

Baedeker Londres cu 4 hărţĭ şi 21 planurĭ . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Bords du Rhin cu 44 hărţĭ, 24 planurĭ şi diferite alte vederĭ leĭ 7.05

Biblioteca nouă ilustrată

volumul 25 banĭ

La Paris a apărut în timpul din urmă o nouă bibliotecă, tipărită cu îngrijire, pe hîrtie velină, şi frumos ilustrată, coprinzînd scrierile autorilor celebri ca: *Jules Mary, Charles, Monselet, Voltaire, Charles Aubert*, etc. etc.

Dăm aci lista volumelor apărute în această bibliotecă importantă şi foarte ieftină.

Jules Mary. Amour d'enfant.

X. de Maistre. La jeune sibérienne.

Duchatelle. Bonheur brisé.

Charles Aubert. Péchés roses.

Charles Deslys. L'épreuve.

L. Marville. Autour de la gamelle.

Paul Pansolle. Autour de la lune de miel.

Ch. Monselet. Petits péchés.

Voltaire. L'ingénu, roman.

L. Marville. Les amours de Jeanette.

Fortunio. Les femmes qui aiment.

L'abbé Prevost. Manon Lescaut 2 volume.

Lafontaine. Contes et nouvelles.

Jules Mary. Le boulet d'or.

Alte volume sunt în curs de publicaţiune. Depositul aceşteĭ bibliotecĭ se află în Sala noastră de depeşĭ.

Preţul volumuluĭ e de 25 banĭ iar pentru provinciĭ e de 30 banĭ.

Almanachurĭ pe anul 1898

Astăzĭ am primit în *Sala noastră de depeşĭ* următoarele almanachurĭ pe anul 1898:

Almanach Fin de siècle, splendid ilustrat în caricaturĭ şi cu foarte multe nuvele, 70 banĭ;

Almanach Guillaume, frumos ilustrat, 50 banĭ;

Almanach des Cocottes, 50 banĭ;

Almanach amusant, 50 banĭ.

Almanack Parisien, cu multe ilustraţiunĭ în caricaturĭ şi cu multe nuvele, 50 banĭ;

Almanach de Charivari, 50 banĭ;

Almanach comique, 50 banĭ;

Almanach pour rire, 50 banĭ.

JOCURI DE DISTRACŢII

Colaboratorul nostru pentru jocul de şah, D. Arm. plecînd în concediŭ pentru treĭ săptămînĭ în străinătate, rubrica aceasta va fi suspendată pînă la întoarcerea D-sale.

Aritmogrif pătrat

18	16	6	2	23	3	13	Zeŭ (invers)
2	18	20	3	9	24	11	Lucru neplăcut
13	11	21	2	4	2	10	Rege polon
16	13	11	10	2	18	11	Instrum. muzical
9	12	4	7	12	10	14	Oraş european
11	18	24	2	16	8	12	Rege al Sirieĭ
12	9	17	12	22	2	11	nume geografic

Iniţialele şi finalele cetite de sus în jos daŭ numele şi pronumele unuĭ „domn fanariot".

Dezlegarea Criptogrifuluĭ din No. 2923

Adevĕrul-Ilustrat

Aŭ dezlegat Criptogriful din No. 2923

D-niĭ Const. Gh. Grigoriu, Carol Waldman, Botoşanĭ; Th. N. Bianaru, A. Nicolau, I. Trotuşanu, Adjud; Eugeniu Porn, Ploeştĭ; D'Artagnan, Ocna; Costică Georgescu, N. Hecht, G. N. Daffu, Bucureştĭ.

D-ra Lila Pavlovicĭ, T.-Severin.

Premiul a fost căştigat prin tragere la sorţĭ de D-ra Lila Pavlovicĭ, T.-Severin. Indată ce ne veţĭ trimite adresa exactă, veţĭ primi volumul intitulat: Şcoala de Ţestorie

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUI"

No. 2949

Acest bon tăiat şi expediat împreună cu dezlegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorţĭ la o carte ca premiu.

CASA DE SCHIMB ȘI SCOPT

M. FINKELS

No. 8, în noulPalat Dacia-Romînia, str. Lipscani în fața palatului Băncei-Naționale

Cumpără și vinde efecte publice și face ori-ce schimb de monezi

Cursul pe ziua de 19 Septembrie 1897

		Cump.	Vând
4%	Rentă Amortisabilă . .	98 —	99 —
5%	„ Amortebilă . . .	101 —	102 —
6%	Oblig. de Stat (Cov. R.)	102 —	103 —
5%	„ Municipale din 1883	97 —	97 50
5%	„ „ 1890	98 —	98 50
5%	Scrisuri Funciar Rurale	93 —	93 75
5%	„ „ Urbane	89 —	89 75
6%	„ „ „		
6%	„ „ Iași	86 50	86 50
	Acțiuni Banca Națională	1840 —	1859 —
	„ „ Agricolă	320 —	330 —
	Florini valoare Austriacă	2 10	2 13
	Mărci germane	1 23	1 25
	Bancnote Franceze . .	100 —	101 —
	„ Italiene . .	90 —	96 —
	„ ruble hîrtie . .	2 65	2 72

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziarului «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda